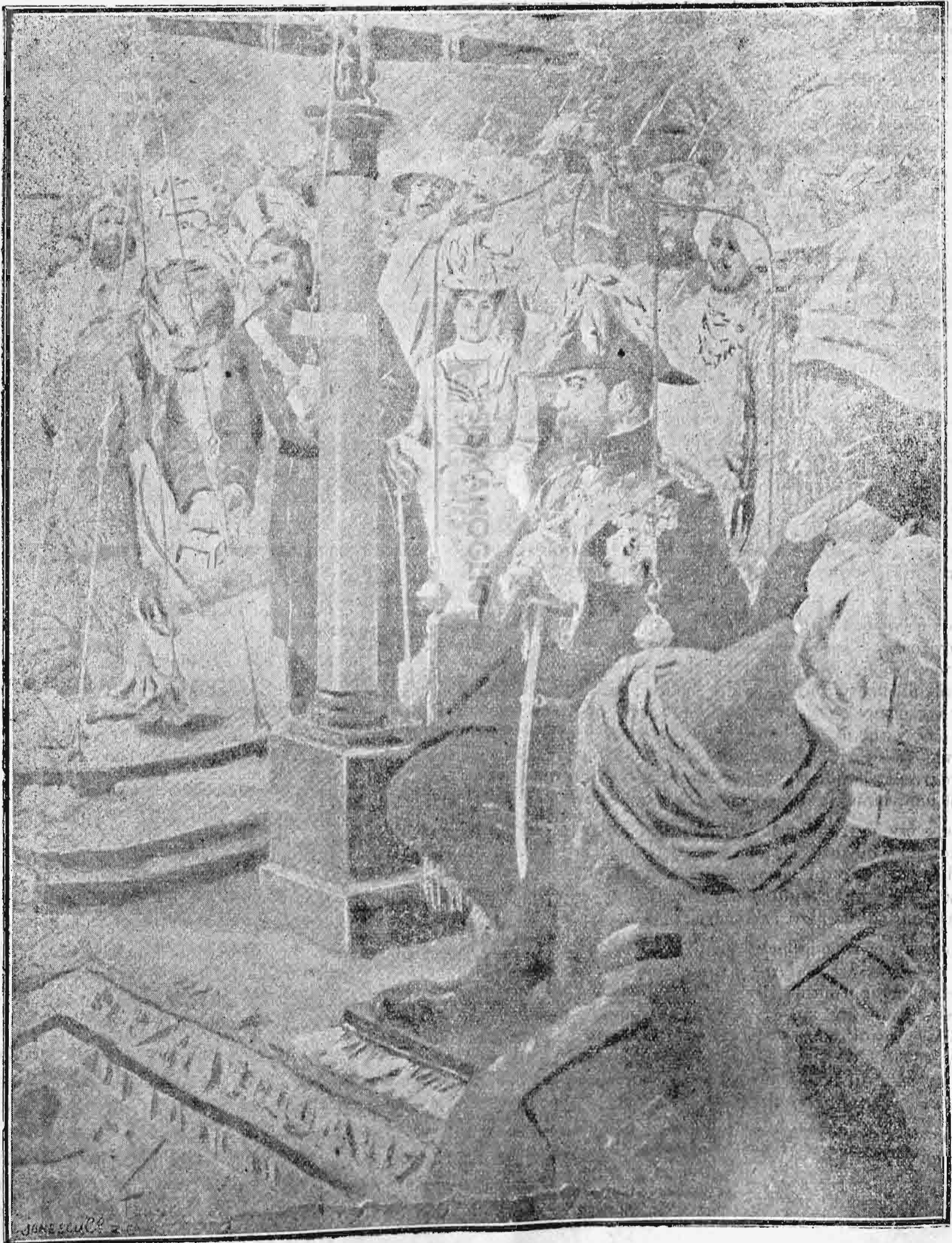

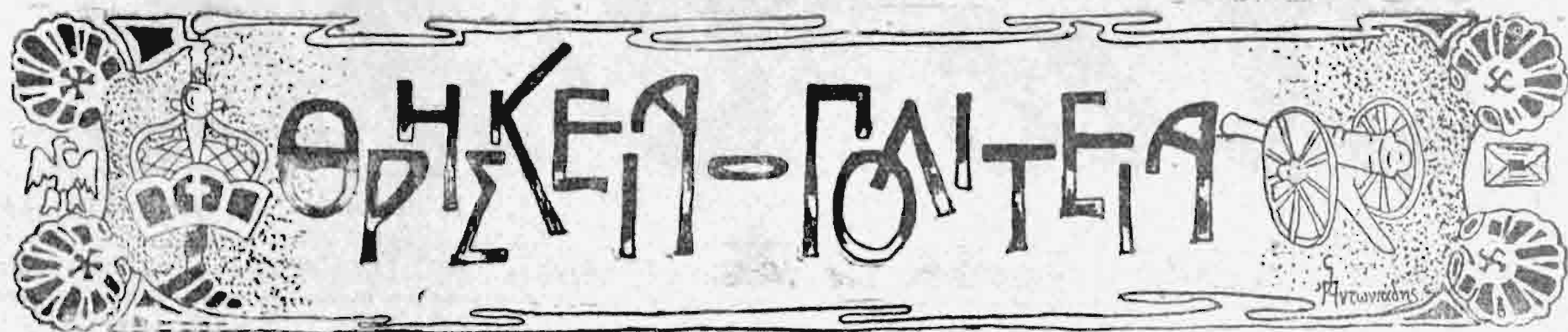
'Ασ' Όλα

Τό σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΔΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

‘Ο Βασιλεύς τῆς Ἀγγλίας, κατὰ παλαιὸν ἔθιμον, μετὰ τὴν στέψιν του ὡς αὐτοκράτορος τῶν Ἰνδιῶν ἐξυγλοθῆ δια ἀργυρῶν νομισμάτων, ἅτινα κατόπιν διενεμήθησαν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

ΣΥ ΔΕ ΜΕΝΕ...

Ἀπὸ τῆς αὐριανῆς περικοπῆς τοῦ Ἀποστόλου ἴδυνάμεθα ὡς ἀπὸ μαργαριτοβοθροῦ κόλπου νὰ ἐξαγάγωμεν τόσας ἀληθείας, ὅσας καὶ λέξεις. Ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ἀποτενόμενος πρὸς τὸν Τιμόθεον, καὶ θέλων νὰ στηρίξῃ αὐτὸν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, τῷ γράφει : «... Παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν...», ἐπαναλαμβάνει δηλαδὴ ὅλας τὰς ἀρετάς, τὰς ὁποίας κάθε Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἐξασκῇ κατὰ τὸν ἀτομικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον του, καὶ ἐξακολουθεῖ προλέγων τὴν συνέπειαν τῆς κατὰ Χριστὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ζωῆς : «Πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται». Ἐπιφέρει δὲ ὡς συμπέρασμα καὶ ὡς ἀντίθεσιν τῆς τοιαύτης τῶν ἀνθρώπων διαγωγῆς, τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ Χριστιανοῦ, τὴν ὡραίαν αὐτὴν ὑποθήκην : «Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης...»

Ὑποθέτω ὅτι εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς καὶ εἰς τὰς ὑφισταμένας συνθήκας οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Ἀποστόλου ἔρχονται πολὺ ἐπικαίρως καὶ καιαλλήλως ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ὑπομνήσωσιν ἡμᾶς ὅτι, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβαίῃ γύρω μας, τοῦτο εἶναι ὡς μία φυσικὴ συνέπεια τῆς ἀγνότητος τοῦ βίου καὶ τῆς εὐσταθείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ ἔχομεν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μᾶς δώσωσι τὴν ὑπέροπτε, σήμερον δὲ τὰ μάλιστα, χρήσιμον καὶ μοναδικὴν συμβουλὴν τῆς ἐμμοιῆς εἰς τὰς παραδόσεις τῆς ἀγνῆς θρησκείας, ἡ ὁποία ἐνεσαρκώθη εἰς ἓν ἔθνος εὐγενές.

Οὐδέποτε ἡ θρησκεία μας συνεβούλευσε τὴν βίαν, οὐδέποτε διωκομένη, βασανιζομένη, λοιδορουμένη, ἠπειλήσεν, ὠργίσθη, ἀντέταξε τὰ αὐτὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς. Πεποιθυῖα εἰς τὴν ἀγνότητα τοῦ σκοποῦ τῆς καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ, ἐθεώρησε τὴν τελικὴν τῆς νίκην ὡς κατάντημα βέβαιον τῶν διωγμῶν τῆς καὶ τὴν τελείαν δόξαν τῆς ὡς τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ὕβρεων καὶ τῶν λοιδοριῶν, τὰς ὁποίας τῇ προσήψαν. Ὁ Γολγοθᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν ἀνεβίβασαν, μετεβλήθη εἰς βρομὸν ἀποθεώσεως καὶ ὁ ἀκάνθινος στέφανος τοῦ μαρτυρίου εἰς περιλαμπρὸν φωτοστέφανον.

Ἄν ὅμως δὲν συνεβούλευσέ ποτε τὴν βίαν καὶ τὴν ἐναντίωσιν, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἀνιστᾶ εἰς τὰ τέκνα τῆς τὴν εὐστάθειαν, τὴν ἐμμοιῆν καὶ τὴν ἀκράδαντον προσκόλλησιν πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ πάτρια διδάγματα καὶ διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἀποστόλου ἐπαναλαμβάνει : «Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης...»

Θεωρῶ περιττὸν νὰ συμβουλευσῶ τι ἕτερον, θεωρῶ πλεονάζουσαν πᾶσαν πρόσθετον λέξιν. Ἄς ἐπαναλαμβάνωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς πλήρεις σημασίας τούτους λόγους, ἃς ὀρίσωμεν ὡς πολῦτιμον ὑποθήκην τὴν εὐστάθειαν καὶ ἃς ὀπλισθῶμεν διὰ τῆς ἐμμοιῆς, τὴν ὁποίαν χαρίζει ἡ πεποιθῆσις καὶ ἡ ψυχικὴ γενναϊότης. Δι' αὐτῆς καὶ μόνῃς θὰ δυνηθῶμεν νὰ νικήσωμεν ἐν ταῖς καταστροφαῖς, νὰ παρακάμψωμεν τὰς δυσβάτους, νὰ σωθῶμεν ἐκ τῶν τρικυμιῶν καὶ ὑπέροχοι νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ποθητὸν τῆς γαλήνης λιμένα.

Δὲν εὐρίσκω ἄλλην καταλληλοτέραν συμβουλὴν νὰ δώσω εἰς τὸ ἔθνος μας καὶ μάλιστα κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἤρχισε καὶ ὁ ἀνασχηματισμὸς τοῦ ὑπουργείου. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου Χατζῆ Ἀδὴλ βέης ἀνέλαβε τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν. Ἐκυκλοφόρησεν ἡ φήμη ὅτι θὰ διορίζετο ὡς τοιαῦτος ὁ Ταλαὰτ βέης, ἀλλὰ διὰ λόγους κομματικῶς ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως προτιμηθῇ ὁ Χατζῆ Ἀδὴλ βέης. Ἐν τούτοις, βεβαιοῦται ὅτι διὰ τὸν Ταλαὰτ βέην ἐπιφυλάσσεται τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ κορυφαῖος οὗτος τοῦ νεοτουρκικοῦ κόμματος διετέλεσε διευθυντὴς ταχυδρομείου.

Ἄλλ' αἱ μονομερεῖς αὐταὶ μεταβολαὶ δὲν θὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς παγίωσιν τοῦ νεοτουρκικοῦ ὑπουργείου. Περὶ τὰ τέλη τῆς ἐβδομάδος ταύτης διεδόθη μετ' ἐπιτάσεως ὅτι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀσθενείας τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἀλλὰ πρὸ πάντων τῆς κομματικῆς ἀνομοιογενείας τοῦ ὑπουργείου του, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ κομιτάτου ὅπως κληθῇ εἰς παραίτησιν, ἀναλάβει δὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Ἀσὴμ βέης. Οὕτω δὲ, θὰ κατορθωθῇ νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ Δζαβίτ βέης, ὁ Ταλαὰτ, ὁ Ἰσμαήλ Χακκὴ Μπαμπανζαδέ, γνωστοὶ ὡς κορυφαῖοι τοῦ κόμματος.

Ἐν τούτοις μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν γράφομεν, ὁ Σαῖτ πασᾶς δὲν ἔχει παραιτηθῆ.

Ὁ προεκλογικὸς ὄργανισμὸς ὁσημέραι ἐντείνεται· πολλοὶ τῶν πρῶτην βουλευτῶν, σκοποῦντες νὰ ἐκθέσωσιν ἐκ νέου ὑποψηφιότητα, ἀνεχώρησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας των καὶ ἤρχισαν πολιτικὰς περιουσίας. Τὸ νεοτουρκικὸν κόμμα καταβάλλει πολλὰς προσπάθειας ὅπως διεκδικήσῃ τὴν νίκην. Οἱ ὁμογενεῖς εὐρίσκονται ἐν συμπράξει πρὸς τὸ κόμμα τῆς Συνεννοήσεως καὶ Ἐλευθερίας, ἐπιβεβαιοῦται δὲ ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ πλήρης συνεργασία Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἐξησφαλίσθη.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει αἱ ἐκλογαὶ δὲν θὰ γίνωσιν ὡς ἐγένοντο. Ἀναφασίσης διαφορᾶς μεταξὺ Δημαρχίας καὶ Νομαρχίας εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς καὶ εἰς τὰς ἐκλογικὰς περιφέρειας, τὸ Συμβούλιον τοῦ κράτους ἀπέκλινεν ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ νομάρχου καὶ οὕτως ἡ πρωτεύουσα θὰ διαιρεθῇ εἰς τρία ἐκλογικὰ τμήματα, ὅσα δηλαδὴ καὶ σαντζάκια, Πόλεως, Πέραν καὶ Χρυσοπόλεως, ἕκαστον τῶν ὁποίων θὰ ἐκλέξῃ ἰδιαιτέρους βουλευτάς. Ἦτοι 3—4 βουλευταὶ ἐν Πόλει, 3 ἐν Πέραν καὶ 4—5 ἐν Χρυσοπόλει.

Αἱ ἐκ τοῦ πολέμου εἰδήσεις ἀναφέρουσι τὸν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀποκλεισμὸν τῆς παραλίας τῆς Γεμένης. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐτάραξε τοὺς ἐνταῦθα πολιτικὸς κύκλους. Σχετικῶς πρὸς τὸν πόλεμον ἀνεφύη σοβαρὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας. Τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον «Μανούμπα» συνελήφθη καὶ, γενομένης ἐρεύνης ἐπ' αὐτοῦ, εὐρέθησαν Τούρκοι ἐπιβάται, τοὺς ὁποίους ἡ μὲν Ἰταλία ἐχαρκτηρίζεν ὡς ἀξιωματικούς, ἡ δὲ Γαλλία ὡς νοσοκόμους.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

□ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ □

Ο ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Αἱ ἑφημερίδες ἐκάλουν τὴν Κυριακὴν τοὺς «φιλομούσους» τῆς πρωτευούσης εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον, διὰ ν' ἀκούσωσι τὴν κρίσιν τοῦ Δραματικοῦ ἀγῶνος.

Ἄν καὶ εἰς τοὺς ὀπωσδήποτε μεμνημένους περὶ τῆς ἐνταῦθα φιλολογικῆς μας κινήσεως ἦτο γνωστὸν ὁποῖον θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τοῦ ἐφετεινοῦ ἀγωνίσματος, ἐν τούτοις εἶπε ἐκ περιεργείας, εἶτε ἐξ ὑπολειφθέντος ἔτι ἐνδιαφέροντος, ἔσπευσαν ἀρκετοὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην.

Δυστυχῶς, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, τὰ γεγονότα δὲν διέψευσαν τοὺς παρ' ἡμῖν ἀπισιοδόξους. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὸν δραματικὸν τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀγῶνα, μόνον τέσσαρα ἔργα ὑπεβλήθησαν, ἐκ τῶν ὁπῶν τὰ δύο ἀπεκλείσθησαν διότι ἦσαν δράματα, τὰ δ' ἕτερα δύο ἔργα ἐκρίθησαν ἀνάξια τοῦ βραβείου, ὡς συγκεντροῦντα πολλὰ ἐλαττώματα καὶ ὡς τελείως ἀνούσια καὶ ἀψυχολόγητα ἔργα.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ἐπισήμως ἀναγινωσκομένη ἀπὸ ἐπισήμου ἐπίσης βήματος, μοὶ ἐφάνη ὅτι ἦτο εἰς βαρὺς καὶ σκληρὸς ἐπιτάφιος, ἐκφωνούμενος παρὰ τὸ κενοτάφιον τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἣτις προτοῦ ἀκόμη ἀνδρωθῆ, προτοῦ γνωρίσῃ τὴν ἥβην της, ἐγνώρισε τὸν μαρτυρὸν καὶ περιεβλήθη τὴν παγερὰν ὀθόνην τοῦ θανάτου.

✱

Δὲν θὰ εἰσέλθω ἐνταῦθα οὔτε εἰς ἀνάλυσιν τῶν ὑποβληθέντων ἔργων, οὔτε εἰς ἐπίκρισιν τῆς κριτικῆς τοῦ δραματικοῦ τούτου ἀγῶνος. Ἀμφότερα εἶναι περιττά, διότι πρὸ αὐτῶν προβάλλει ἀετοπρόσια τὴν μορφὴν καὶ ἀγρίως ἀπελπιστικὴ ἢ στυγνὴ πενιχρότης τῆς φιλολογικῆς θεατρικῆς παραγωγῆς μας, ἡ ὁποία δὲν ἀφίνει τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ μᾶλλον ἀισιοδόξου νὰ μὴ μελιγχολήσῃ καὶ νὰ μὴ κλαύσῃ ἐπὶ τῶν συντριμμάτων καὶ τῶν ερειπίων ἑνὸς οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον ἐκλήθη νὰ στεγάσῃ τὰ ἀκαίρηνεστερα δημιουργήματα τοῦ πνεύματος, πλὴν τὸ ὁποῖον καταρρέει ἀχρηστον ἴσως καὶ ἄσκοπον.

Ὅταν ἀναλογισθῆ τις ὅτι εἰς δραματικὸν διαγωνισμὸν μόνον τέσσαρα ὑποβάλλονται ἔργα, ἀνήκοντα εἰς τρεῖς, τίς οἶδε καὶ ὀλιγοτέρους ἴσως, συγγραφεῖς, δὲν γνωρίζει τί πρῶτον καὶ τί ὕστερον νὰ θρηνηθῇ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, καὶ τοῦτο καὶ εἰς ὅλην

τὴν Εὐρώπην ἐξ ἴσου φρονεῖται, οἱ διαγωνισμοὶ δὲν εἶναι πολλάκις τὸ βαρόμετρον τῆς ἀληθοῦς πνευματικῆς παραγωγῆς, οὔτε ἡ λυδία λίθος τῆς φιλολογικῆς καὶ δὴ θεατρικῆς ἐπιτυχίας. Καὶ δι' αὐτὸ εἰς πολλὰ μέρη καὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις ἔχουσι καταργηθῆ οἱ διαγωνισμοὶ οὔτοι, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἦσαν κυβερνητικοὶ ἢ ὑπὸ τὴν ἔμμεσον προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλ' ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ προβάλωμεν τοῦτο.

Ἄλλου, ἂν παρήκμασαν οἱ διαγωνισμοί, δὲν παρήκμασαν δι' ἄλλον λόγον, εἰ μὴ διότι οἱ συγγραφεῖς προὔτιμων πάντοτε ἀντὶ τῆς ἔμμεσον, οὕτως εἶπεῖν, κρίσεως, τὴν ἄμεσον ἐτυμηγορίαν τοῦ κοινοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνοντο καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἔγραφον. Τὰ πολλά, ἄλλωστε, θεάτρα ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ πόθοι τῶν διευθυντῶν τῶν θεάτρων ὅπως ἀναβιβάσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα ἔργα τῆς νεωτέρας ἐθνικῆς φιλολογίας, κατέστησαν ἀχρηστοὺς τοὺς διαγωνισμοὺς, ἀπλούστατα, διότι τοὺς ἀντικατέστησαν.

Παρ' ἡμῖν, δυστυχῶς, δὲν συμβαίνει τὸ αὐτό. Θεατρικὴ παραγωγή καὶ κινήσις ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχει. Ἄν ἐξαιρέσωμεν δὲ τὴν ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον, ἀξιοσημείωτον τοιαύτην, τὸ ἑλληνικὸν θέατρον τροφοδοτεῖται σχεδὸν πάντοτε μὲ κακοζήλους πολλάκις μεταφράσεις ξένων καὶ οὐχὶ πάντοτε τῶν καλλιτέρων ἔργων.

✱

Τί νὰ ὑποθέσωμεν ἐξ ὧν αὐτῶν ;

Ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐδῶ κοινωνικὴ τις κίνησις καὶ ζωὴ ἰδιαίτουσα, ἣτις νὰ τροφοδοτήσῃ τὰ λιμπρέτα καὶ νὰ κεντήσῃ τὴν παραγωγικότητα τῶν συγγραφέων μας, ἡ ὅτι ὑπάρχει μὲν τοιαύτη, δὲν ὑπάρχουσιν ὅμως οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐκμεταλλευσθῶσι τὸ ὑλικόν, τὸ ὁποῖον μᾶς παρέχει ὁ κοινωνικὸς καὶ ἐθνικὸς βίος μας ;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι πρόδηλος. Οὐδέποτε δύνатаί τις νὰ φαντασθῆ ὅτι κοινωνία δρῶσα καὶ ζῶσα ὅπως δήποτε, καίτοι οὐχὶ πάντοτε κατ' ἰδίαν ἀρχάς, ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἂν ἔχη λιτὸν παρόν, ἔχη ὅμως λιπαρότατον παρελθόν, δὲν δύνатаί νὰ παράσῃ τὸ θέμα εἰς ἓν θεατρικὸν ἔργον οἰασδήποτε φύσεως.

Τὸ ἕτερον λοιπὸν εἶναι καὶ τὸ ἀληθέστερον, ὅτι ἐλλεῖπει ὁ δημιουργικὸς ὄργασμός, τὸ ἀπαραίτητον ἐνδιαφέρον, ἡ παραγωγικὴ ζέσις, τὸ πῦρ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ μόνον ἱκανὸν νὰ γεννήσῃ τ' ἀριστουργήματα.

Σπάνιν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ καλίμου δὲν δυνάμεθα νὰ καταγγείλωμεν. Εἶναι πολλοί, ἀφθονοί, περισσότεροι ἴσως τῆς συνήθους ἀναλογίας, τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ κέντρα, ἀλλά, φαίνεται, τοῦτο εἶναι ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὔτοι, χειριζόμενοι τὸν κάλαμον εἶτε πρὸς ψωμισμὸν, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔργον των, ἢ παρέργως ὅταν ζῶσιν ἐκ τινος ἄλλης ἐργασίας, ὡς συνήθως συμβαίνει παρ' ἡμῖν, ἀποδυσπετοῦσι τὰς μακρὰς καὶ ἐπιπόνους πολλάκις πνευματικὰς ἐγκύψεις καὶ πρὸς εὐκόλα τροπόμενοι πονήματα, θηρεύουσι δι' αὐτῶν ὀλιγαρκῶς ψυχία τινὰ δόξης καὶ διαφημίσεως.

Αὕτη εἶναι καθ' ἡμᾶς ἡ αἰτία τῆς πνευματικῆς ταύτης νωχελείας, ἣτις ὡς καταφανὲς σύμπτωμα ἐθνικῆς νάορκης δύναται νὰ λογισθῆ διότι μεταξὺ τῶν ἐκφάνσεων τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως καὶ ζωῆς δὲν δύναται βέβαια νὰ μὴ συμπεριληφθῆ καὶ ἡ πνευματικὴ κίνησις καὶ παραγωγή.

Πρέπει ἐν τούτοις, ἀποδίδοντες καὶ εἰς τοὺς λογίους μας τὸ δίκαιον, ν' ἀνομολογήσωμεν ὅτι τόσον αἱ πολιτικαὶ ζημιώσεις, αἱ ὁποῖαι συμβαίνουσι γύρω μας, ὅσοι καὶ ἡ ἔλλειψις πνευματικῶν κέντρων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ συνέχωνται αἱ διεσπασμένοι ἀτομικαὶ προσπάθειαι, μεγάλως συντελοῦσιν εἰς τὸ παρατηρημένον τοῦτο θλιβερὸν γεγονός. Ἄλλὰ τόσον μὲν ἡ μία αἰτία εἶναι παροδική, ὅσον ἡ ἄλλη εἶναι θεραπεύσιμος οὔτε τὸ ἔθνος καὶ ἡ πατρις θὰ ὑφίστανται αἰωνίως τὴν κρίσιν, ἐκ τῆς ὁποίας ὑποφέρουσι σήμερον, οὔτε εἰμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι εἶναι δυσχερὲς ἔργον ἢ σύμπληξις πνευματικῶν κέντρων ἀληθινῶν φιλολογικῶν φυτωρίων, τὰ ὁποῖα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀρύττισιν τῆς ζωῆς εἰς τοὺς συγγραφεῖς μας καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος παρὰ τῷ λαῷ.

Θ. Κ. Μ.

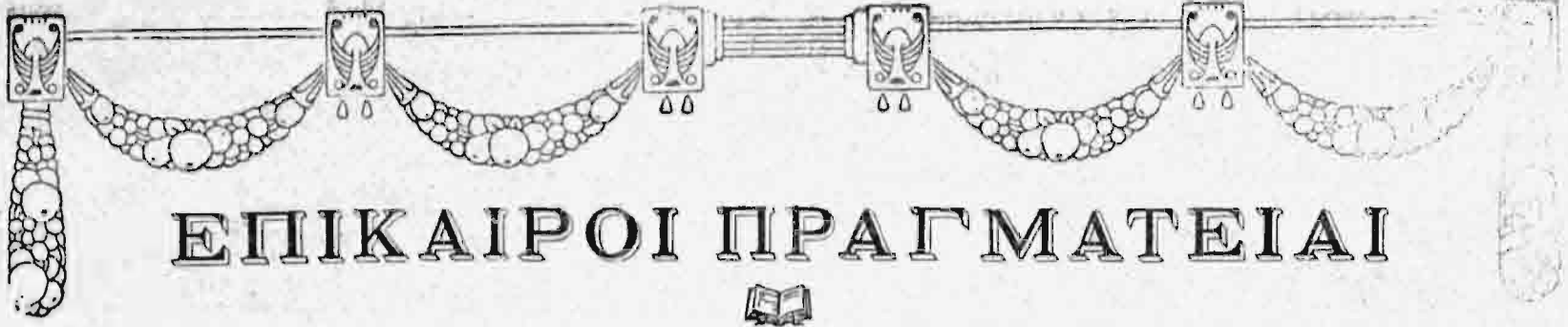
Ἐξεδόθη :

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας
B. Κιολεμένογλου — Τὰ Ἀφροδίσια Ἰσοήματα

Εὐρίσκεται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα

καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ·
Διάδος Γαλατᾶ Σεράι, ἀριθ. 1.

— Τιμὴ γρ. 4 —

ΡΟΥΖ-Ι-ΜΑΤΕΜ

ήτοι

ή Περσική τελετή του πένθους
έν Κωνσταντινουπόλει.

Όλίγοι, ίσως, εκ των αναγνωστών του «'Απ' Όλα» — όλίγοιται δέ, βεβαίως, εκ των αναγνωστών αυτού — παρευρέθησαν εις την περιέργον αυτήν και μεγάλην ετησίαν τελετήν των Περσών, ήτις και διά την τρομακτικήν του θεάματός της τραγικότητα, αλλά και διά την ώραν, κατά την οποίαν γίνεται, και μάλιστα όταν συμβίπτη έν χειμῶνι⁽¹⁾, δέν προσελκύει συνήθως, εμῆ τους περιηγητάς και τους παρεπιδημοῦντας ξένους. Τά της τελετής ταύτης επιθυμῶν νά περιγράψω έν όλίγοις σήμερον εις τους φίλους του «'Απ' Όλα» αναγνώστας, απαραίτητον νομίζω νά ξετάσω έν πρώτοις τό ιστορικόν μέρος του δράματος, καθώς και τά αίτια της αποσχίσεως των Περσῶν εκ της όλης Μουσουλμανικής ένότητος.

Οί Πέρσαι είνε Μουσουλμάνοι σχισματικοί⁽²⁾, του δόγματος των Σιϊτών ή Σχιϊ-

1) Έρέτος συνέπεσε την νύκτα της 18ης δεκεμβρίου.

2) Μεταξύ των σχισματικῶν Μουσουλμάνων καταλέγονται επίσης: 1ον) Οί Χανβαλίται, από του άρχηγού αυτών Χανβάλ, ιεροδιδασκάλου (786—855) γεννηθέντος έν Βαγδάτη και άποκηρυχθέντος υπό των Χαλιφῶν 'Αβδουλλάχ Γ' και Μωχάμμετ Γ', διότι ήρνείτο τό άπλαστον και σύρανοπεμπτον του Κορανίου. — 2ον) Οί Μαλεκίται, από του άρχηγού αυτών Μαλέκ-μπέν-'Ανάς (713—795), γεννηθέντος έν Μεδίνη και συγγράψαντος βιβλίον επιγραφόμενον «Μουσαβάτα-φι-λχανίτ», τό όποίον διακρίνεται διά την στενωπότητα του προς τόν μουσουλμανικόν κόσμον προσήλωσιν. Οί Μαλεκίται, διεσπαρμένοι ιδίως εις τά βόρεια της 'Αφρικής, διακρίνονται κυρίως διά τινες έν ταίς θρησκευτικαίς τελεταίς παραλλαγάς. — 3ον) Οί Σαφεΐται, εκ του άρχηγού αυτών 'Αμποῦ-'Αβδουλλάχ-Μωχάμμετ-μπέν-'Εδρίς-έλ-Σαφεΐ, (767—821), γεννηθέντος έν Γάζη και επικληθέντος υπό των όπαδῶν αυτού «'Αρσφ-Μπιλλάχ», ήτοι Σοφία του Θεοῦ. Είναι ο πρώτος ήμίτης ο γράφας επί της μουσουλμανικής δικονομίας, τά δέ τρία αυτού συγγράμματα «'Οσσούλ», «'Σομάν» και «Μεονέδ» εκτιμῶνται μεγάλως και σήμερον υπό των Μωαμεθανῶν της Αιγύπτου. Προσκληθεῖς έν Καίρω υπό του σουλτάνου Κεμαλεδδίν διά νά καταπολεμήσῃ την έν Αιγύπτῳ διαδοθείσαν αίρεσιν του 'Ααλή, ήτοι την των Σιϊτῶν ή Φατιμιτῶν, απέθανεν εκεί μετά δέ τόν θάνατον αυτού, ο σουλτάνος οὗτος ίδρυσε πλησίον του έν Κουφαί-Σαφρα τάφου του, λυκειον, έν τῷ όποίῳ ἐδίδασκετο αποκλειστικῶς τό θεολογικόν και δικανικόν του Σαφεΐ σύστημα. Οί Σαφεΐται, εκτός τινων και ιδιοι παραλλαγῶν έν ταίς θρησκευτικαίς τελεταίς, διαφωνοῦσι και έν τισι σημείοις του κορανικοῦ δικαίου. — 4ον) Οί Χανιφίται, εκ του άρχηγού αστών 'Αμποῦ Χανιφάχ, διασήμου ιεροδιδασκάλου, δηλητηριασθέντος τῷ 767.

τών (εκ του 'Αραβικοῦ chiai, έτροδόξος) ή Φατιμιτῶν (εκ του όνόματος της Φατιμέ, θυγατρὸς του Προφήτου Μωάμεθ), προς διάκρισιν από των λοιπῶν όρθοδόξων Μουσουλμάνων, των Σουννιτῶν, των πιστῶν και ακριβῶν τηρητῶν της «'Σουννά», ήτοι της, εκτός του Κορανίου, γραπτης των Μωαμεθανῶν παραδόσεως.

Οί Σιϊται παραδέχονται ως πρώτον αληθῆ και γνήσιον διάδοχον (Χαλίφην) του Μωάμεθ, τὸν ἐπί θυγατρὶ (τῆ Φατιμέ) γαμβρόν του 'Ααλήν, άπορρίπτοντες τους από Μωάμεθ μέχρι του 'Ααλή τούτου μεσολαβήσαντας τρεις άλλους, και υπό των λοιπῶν Μουσουλμάνων (των Σουννιτῶν) ως χομίμους και άμέσους του Προφήτου διαδόχους αναγνωριζόμενους, 'Αμ-

που-Μπέκρ, 'Ομάρ και 'Οσμάν (άλλου βεβαίως, ή του ίδρυτου της όθωμανικής δυναστείας), καθώς και τας έν τῇ Σουννά περιεχομένας έρμηνείας των τριῶν τούτων χαλιφῶν επί του Κορανίου.

Μετά τόν θάνατον του Προφήτου Μωάμεθ (632), μεγάλως διεφιλονικήθη έν Μεδίνη ή εκλογή του διαδόχου του. Τρεις δέ ήσαν οί διεκδικοῦντες τό αξίωμα της Χαλιφείας:

1ον) 'Ο 'Αμποῦ-Μπέκρ (άραβιστι σημαίνει πατήρ της παρθένου, 573—634), πενθερός του Μωάμεθ εκ της ώραιάς 'Αϊσσάς (611—677), της δευτέρας του Προφήτου συζύγου⁽¹⁾. 'Ο 'Αμποῦ-Μπέκρ είναι και ο

1) Σημειωτέον ότι ή 'Αϊσσά, καθώς και ή πρώτη του Μωάμεθ σύζυγος Χατιδζέ, τιμῶνται υπό των Μωαμεθανῶν ως πριγκήπισσαι του παραδείσου.

υπερισχύσας των άλλων συνυποψηφίων του και εκλεγείς πρώτος Χαλίφης, τῷ 632, μετά τόν θάνατον του Μωάμεθ. Αὐτός συνήθροισε και έδωκε ν' αντιγράψωσι τά τῆδε κεικείσε διεσπαρμένα του Κορανίου ρητά, γνωστοῦ όντος ότι ο Μωάμεθ δέν έγραψεν, αλλά μόνον έδίδασκε διά ζώσης, και αὐτός έδωκε πρώτος τό σύνθημα του Ιεροῦ πολέμου. Είναι άρχηγός των Σουννιτῶν, ήτοι των όρθοδόξων Μουσουλμάνων.

2ον) 'Ο 'Ομάρ, ή μάλλον 'Αμποῦ-'Ασσα-ΐμπ-άλ-Καατάμπ-'Ομάρ, τριτεξάδελφος του Προφήτου, διαδεχθείς έν τῇ χαλιφείῳ, τῷ 634, τόν 'Αμποῦ-Μπέκρ. 'Αμείλικτος και άρχάς του Ισλαμισμοῦ διώκτης, έγένετο κατόπιν εις των ένθερμωτέρων αυτού όπαδῶν και αποστόλων. 'Ο 'Ομάρ είναι εις των μεγίστων του κόσμου κατακτητῶν: κατέκτησεν ολόκληρον την Μ. 'Ασίαν, Περσίαν, 'Αρμενίαν, Αίγυπτον και Τρίπολιν, τῷ δέ 637 εισήλθε θριαμβευτικῶς εις την 'Ιερουσαλήμ, όπου επί μὲν της πλατείας του Σολομῶντος διάταξεν ν' ανεγείρωσι τό και μέχρι σήμερον σωζόμενον φερώνυμόν του μεγαλοπρεπέστατον τέμενος, μετά δέ του πατριάρχου Σωφρονίου (635—639) συνήψε τόν περίφημον περι των χριστιανικῶν προσκνημάτων άχτναμέν, ήτοι συνθήκην. Αὐτός είναι ο ίδρύσας την μωαμεθανικήν χρονολογίαν της 'Εγίρας⁽¹⁾.

(τό τέλος εις τό επόμενον)

ΔΗΜ. Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητής έν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

1) 'Εγίρα ή 'Εγειρα (εκ του 'Αραβικοῦ Χεζιρέτ, φυγή) είναι τό σύστημα του χρονολογεῖν παρά τοις Μωαμεθανοίς, τό όποίον άρχεται άφ' ης ήμέρας (16 'Ιουλίου 622 καθ' ήμῶς) ο Μωάμεθ, φεύγων τους άντιδοξοῦντας αὐτῷ Κορείσιτας, ήτοι ειδωλολάτρας, μετηνάστευσεν εκ Μέκκας εις Μεδίαν. 'Η ήμέρα αὐτή είναι και ή πρώτη του Μουχαρρέμ, πρώτου μηνός του μουσουλμανικοῦ ήμερολογίου. — Διά νά εὔρωμεν τό αντίστοιχόν εις τό χριστιανικόν έτος της 'Εγίρας, αφαιρούμεν από του χριστιανικοῦ τόν αριθμόν 582 διά τό έναντίον δέ προσθέτομεν τόν ίδιον αριθμόν. 'Αλλ' εκτός της θρησκευτικής ταύτης χρονολογίας, υπάρχει παρά τοις 'Οθωμανοίς και ή έμπορικῆ ή οικονομική, ης άρχεται την 1 Μαρτίου κατά τό ήμέτερον (ιουλιανόν) ήμερολόγιον και ύστερεῖ κατά δύο ετη από του έτους της 'Εγίρας.

'Η ίδρυσις του 'Εμπορικοῦ ή Οικονομικοῦ έτους έγένετο τῇ 4 Μαρτίου 1789, επί της βασιλείας Σελήμ του Γ', ότε διά πρώτην φοράν αυτοκρατορικόν διαταγμα έπεφόρευε τόν δεφετεράρην Μόραλη 'Οσμάν νά εγκαταστήσῃ την γενικήν λογιστικήν εις τά οικονομικά και τά εισοδήματα του κράτους. 'Εντεῦθεν έπεκράτησεν ή συνήθεια ολοι έν γενει οί δημόσιοι φόροι νά λογαριάζωνται από της πρώτης Μαρτίου, νά εορτάζεται δέ ή ήμέρα αὐτή δι' ειδικῶν τελετῶν εις τά διάφορα τμήματα του ύπουργείου των Οικονομικῶν.

Ο ΓΚΙΩΝΗΣ

(Διήγημα ήπειρωτικόν)

“Αχ! τί ώραία και τί μελωδικά ποῦ παίζει ἐκεῖ κάτω ἓνα βοσκόπουλο τῆ φλογέρα! “Ολα τὰ πουλιά ἄνω στὰ κλαδιά τῶν δένδρων σάπασαν μὲ μιᾶς τὸ ἄδῳ και γλυκύτατο κελιδιὰ τους, γιὰ ν’ ἀκούσουν και ν’ ἀπολαύσουν τὴν ἀρμονικὴ μελωδίαν τῆς γλυκειᾶς φλογέρας. Στὸν ἴσιον ἐνὸς θεόρατου πλατάνου κίθεται σταυροπόδι τὸ βοσκόπουλο και κινῶν τοῦ ἑνὸς ὑπερήφανος σκύλος, ὁ ἀχώριστος σύντροφός του. Μπροστὰ τοῦ ἀνοίγεται ἓνα ἀτέλειωτο λουλουδοσπαρμένο λιβάδι, ποῦ τὸ ποτίζουν καθάρια νερά. Ἐξὸν ἀπὸ τοὺς ἡχοὺς τῶν κουδουνιῶν τῶν προβάτων, ποῦ βόσκουν ἀσυλλόγιστα στὸ λιβάδι, τίποτε ἄλλο δὲν ἀκούεται γύρω. Παντοῦ νέκρα . . . “Αχ! αὐτὸ τὸ ὡμορφο και ὑπερήφανο βοσκόπουλο, αὐτὸς ὁ βασιληᾶς, ποῦ ἐξουσιάζει τόσες πολλὰ ψυχὰς και τόσο ἀπέραντο κάμπο, ἐμάγεψε μὲ κείνη τὴ φλογέρα τοῦ ὅλη τῆ Φύσι! . . .

Λίγο παρέχει εἶναι σκυμμένο και κρατάει στὸ χέρι ψαλίδι γιὰ νὰ κουρέψη ἓνα πρόβατο, τὸ μικρότερό του ἀδελφάκι, ὁ Γκιώνης, παιδί σὺν ἄγγελος, μὲ μάγουλα κόκκινα σὰν τὸ ὄμοιο μῆλο ποῦναι πάνω στὴ μηλιά και περιμένει ντροπαλὰ τὸν λαίμαργο ἄνθρωπο νὰ τὸ κοψη, μὲ καστανὰ μαλλιά και μάτια μαύρα. Εἶναι γιοὶ πλουσιῶν γονέων.

Ὁ μικρὸς βοσκὸς εἶναι λιγάκι συλλογισμένος σὲ κάθε ψαλιδιά, ποῦ ρίχνει κάτω τουλοῦτες χιονόλευκο μαλλί, ἀφήνει κ’ ἓνα μικρὸ ἀναστεναγμὸ. Τί τρέχει; . . . Ἐνῶ ὅλα γύρω του γελοῦν, αὐτὸ τὸ συμπαθητικὸ μου βοσκόπουλο γιὰ νὰ στέκη συλλογισμένο και νὰ μαραίνεται; Κάτι θὰ προαισθάνεται! . . .

Τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν πολυγαπημένων αὐτῶν ἀδελφῶν μονάχα διάβολος μπορεῖ νὰ ζουλέψη. . .

Βραδυάζει. “Ολα τὰ γλυκόφωνα πουλιά μ’ ἓνα τελευταῖό τους τραγούδι καλονυχτίζουν τὴ Φύσι και πηγαίνουν νὰ κοιμηθοῦν. Ὁ ἥλιος σιγά-σιγά χάνεται πίσω ἀπὸ τῆς ραχοῦλες, δὲν ἀκούεται παρὰ ἡ δυνατὴ και μονότονος φωνὴ τῶν βοσκῶν, ποῦ συμμαζεύουν τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ κοπάδι, γιὰ νὰ τ’ ὀδηγήσουν στὸ μακρυνὸ μαντρί. Προχωροῦν ἀρκετὰ ἔξω ἀκούουν βέλασμα προβάτου στὸν τόπο ποῦ ἦσαν πρῶτα, και ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς σιέλλει τὸν μικρότερον νὰ πάη νὰ βρῆ τὸ πρόβατο και τὸ σμίξη μὲ τ’ ἄλλα. “Ετρεξε τὸ μικρὸ βοσκόπουλο στὸν τόπο ποῦ ἀκούονταν τὸ βέλασμα και τίποτε δὲν ἔβλεπε. Γυρνᾷ και τὸ λέει στὸν ἀδελφὸ του. Προτοῦ νὰ τελειώσῃ τὸ λόγο του, ἀκούεται πάλιν τὸ βέλασμα. Ξανά πηγαίνει και τίποτε δὲ βρίσκει. Γυρνᾷ στὸν ἀδελφὸ του, κ’ ἐκεῖ ποῦ τοῦ μιλοῦσε τρομαγμένο, ἀκούεται τὸ βέλασμα. Καταθυμωμένος ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός, γιὰ τὸ νόμιζε ποῦ τὸν περιπαίζει ὁ μικρός, και χωρὶς νὰ συλλογισθῆ καθόλου, τοῦ μπήγει στὴν καρδιά τὸ προβατοψάλιδο, ποῦ ἔτυχε νὰ κρατᾷ στὸ χέρι του. . .

Και τὸ καμμένο τ’ ἀδελφάκι, μ’ ἓνα συμπαθητικὸ βλέμμα, ἔπεσε κατὰ γῆς αἱματοκυλισμένο ἀπὸ τὸ φονικὸ χέρι τοῦ ἀδελφοῦ, και μ’ ἓνα πικρὸ ἀναστεναγμὸ ξεψύχησε.

Πηγαίνει τώρα ὁ ἴδιος νὰ βρῆ τὸ πρόβατο

και τίποτε δὲν βρίσκει. Ἦταν ὁ διάβολος ποῦ ἔγεινε πρόβατο και βέλαζε. Γίνονταν ἄφαντος σ’ αὐτοῦς, γιὰ τὴ βουλήθηκε νὰ καταστρέψῃ τὴν εὐτυχία τους.

“Αχ! Θεέ μου, λέγει, πουλί νὰ γίνω και αἰώνια νὰ κλαίω τὸ Γκιώνη μου. Κι’ ἔγεινε πουλί. . .

Και τώρα τῆς νύχτες, μαζί μὲ τὸ ἀπαίσιο και κοιμισμένο ἐκεῖνο μουρμούρισμα τῆς κουνουβάγιας, ἀκούῃς τὸ λυπητερὸ και μονότονο τραγούδι ἐνὸς πουλιοῦ.

Γκιών . . . Γκιών . . . Γκιών . . .

Νοβορωσσίση Ρωσίας.

Φ. Ν. ΤΣΑΒΙΑΣΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΝΗΣΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ

(συνέχεια ἀπὸ σελ. 1016 και τέλος)

« Διὰ τῶν εἰρημένων ἡ θεωρία τοῦ Φαλμεράιερ πρέπει νὰ περιορισθῆ οὔτε πανσλαβισμός, οὔτε ὀλοσχερῆς ἐξόντωσις τοῦ ἑλληνισμοῦ», ταῦτα λέγει ὁ σοφὸς καθηγητὴς Χόπε εἰς τὴν ἐκτενὴ ἱστορίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν τῷ 1870 ἐξέδωτο ἐν Λειψία (τόμος VI σελίς 89—119). Ἐκτὸς αὐτοῦ και ἄλλοι ἀνέλαβον ἐπὶ τῆ βάσει ἐγγράφων και ἀτομικῶν παρατηρήσεων νὰ καταπολεμήσωσι τὴν θεωρίαν ταύτην, ἡ ὁποία ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἔχει καταδικασθῆ.

Ἐν ἐκ τῶν πεδίων, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ προσφέρωσι πολλὰ ἐπιχειρήματα, τέλεον ἔξαφανίζοντα πᾶσαν ἀμφιβολίαν, εἶναι ἡ χριστιανικὴ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη, ἥτις παρ’ ἡμῶν εὐρίσκειται ἔτι εἰς τὰ σπάργανα. Δι’ αὐτῆς τόσον ἐν Μονεμβασίᾳ, ὅσον και ἐν Ἀθήναις θὰ ἔλθουν εἰς φῶς πολλὰ ἐνεπίγραφοι πλάκες και ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα, ὡς και ἤλθον ἀρκετὰ, ἀνατρέποντα ἀρδην πλαστογεγραμμένα και ἰδίας ἐμπνεύσεως χειρόγραφα.

Ἐν Ἀθήναις, ὡς προχείρως ἐνθυμούμεθα, ἐν αὐτῷ τῷ Παρθενῶνι, τῆ καίσιη ἀγορᾷ και τῷ Θησεῖω, εὐρέθησαν δι’ ἀκίδος ἐπιγραφαι μητροπολιτῶν και ἐπισκόπων μὲ χρονολογίας ἐνάτου και δεκάτου αἰῶνος, ἐποχῆς τὴν ὁποίαν ὀρίζουσιν ὡς κατ’ ἐξοχὴν ἐρημώσεως και καταστροφῆς.

Ὁ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ καθ’ αἷον ἱστορικῆς ἀπόψεως ὁ Χόπε ἀντιπαρατάσσει τῷ Φαλμεράιερ, δυνάμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀρέσκονται ν’ ἀναμασῶσι τὰς θεωρίας του, ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς δὲν εἶναι μόνον χώρα και αἷμα, ἀλλὰ κυρίως ἰδέα και συνείδησις· ἐφ’ ἧσον λοιπὸν ἀμφότερα ταῦτα ἐνυπάρχουσιν εἰς τὰ ἑκατομύρια τῶν συγχρόνων, ἐφ’ ὅσον εἶναι ἔρριζωμένη βαθέως εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους ἡ ἰδέα, ὅτι εἶναι ἑλληνικόν, ἐφ’ ὅσον ἐντρυφᾷ εἰς τ’ ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαιότητος, τὰ ὁποῖα ἀγαπᾷ, διότι εἶναι ἰδικά του, ἐφ’ ὅσον ποτίζεται εἰς τὰ νάματα τῆς παιδείας, ἥτις ἐφάτισεν ἓνα κόσμον και ἥτις ἐγράφη εἰς τὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν τώρα ὀμιλεῖ, οἱ Φαλμεράιερ και οἱ τούτοις ὁμόφρονες θὰ οἰκοδομῶσι πάντοτε ἐπὶ τῆς ἄμμου τοὺς χαρτίνους πύργους τῶν θεωριῶν των, τοὺς ὁποῖους και τὸ ἐλαφρότερον πνεῦμα τῆς λογικῆς δύναται ν’ ἀνατρέψη.

ΦΙΛΙΣΤΩΡ

ΜΑΤΟΛΙΝ

ΝΕΑ ΥΔΑΤΟΒΑΦΗ ΥΓΙΕΙΝΗ

Προσόντα : Εἶναι ἡ στερεωτέρα, διαρκεστέρα, ὀραιότερα ὄλων τῶν γνωστῶν μέχρι σήμερον βαφῶν.

Εἶναι καταλληλοτάτη πρὸς ἀπολύμανσιν, συνιστωμένη ὑπὸ τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας, ἵνα χρησιμοποιῆται μετὰ τὰ κρούσματα πυρετῶν και ἄλλων ἀσθενειῶν.

Φονεύει ὅλα τὰ ὀχληρὰ ἔντομα, ὡς ψύλλους, κόριζας κτλ.

Δύναται νὰ πλυθῆ διὰ σπόγγου τρεῖς ἑβδομάδας μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ὡς αἱ ἄλλαι βαφαὶ mate.

Διατηρεῖται εἰς τοὺς ὑγροὺς τοίχους πολὺ καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐλαιοβαφὴν.

Δὲν περιέχει κανέν ἴχνος καυστικῶν ἢ ἀλκαλῶδες.

Εἶναι ἠγγυημένη ὡς περιέχουσα 1/2 % φανικοῦ ὀξέος.

Δὲν ἐκδέρεται και δύναται νὰ ἐπικαλυφθῆ διὰ στρώματος ἐλαιοβαφῆς ἢ βερνικίου. Ξηραίνεται ἀμέσως και δὲν ἀφαιρεῖται διὰ τῆς προστριβῆς.

Εὐρίσκειται εἰς ὅλα τὰ ἀνοικτὰ χρώματα και τὰ σκιερά. Τὸ λευκὸν χρῶμα συνιστᾷται διὰ τὰ δάπεδα.

Δὲν περιέχει κανέν δηλητήριον και εἶναι εἰοίμη πάντοτε πρὸς γρησιμοποίησιν. Συνιστᾷται διὰ τὰς βαφὰς τῶν ἐσωτερικῶν τοίχων τῶν θαλάμων, ἐστιατορίων, γραφείων κλπ.

Τὰ λευκὰ δάπεδα, τὰ βαφόμενα διὰ τῆς Ματολέν, δὲν μαυρίζουν ἐκ τοῦ θείου, διότι δὲν περιέχει μόλυβδον.

Κρατεῖται ἐφ’ ὄλων τῶν ὑλικῶν, ὡς σιδήρου, πέτρας, ξύλου ἢ χάρτου και καθίσταται στερεὰ ὡς πέτρα. Εἶναι ἀρμόδια διὰ βαφὰς ξυλίνων οἰκοδομῶν τόσον ἐξωτερικῶν ὅσον και ἐσωτερικῶν.

Ἡ βαφὴ αὕτη ἀντικαθιστᾷ τὰ χάρτινα ἐπιστρώματα (ταπιτσαρίας), τὰ τόσον νοσογόνα. Τὰ δωμάτια τὰ ἐπιτεχισμένα διὰ τῆς βαφῆς ταύτης εἶναι εὐάρεστα εἰς τὴν θέαν.

Εἶναι ἀφλεκτος, χρησιμοποιεῖται εἰς τὰ θέατρα, ἐκκλησίας, νοσοκομεία, γραφεῖα, στρατώνας κλπ.

Ἐπειδὴ ἡ βαφὴ αὕτη εἶναι εἰοίμη πρὸς χρῆσιν, ἐπειδὴ εὐρίσκειται εἰς ὅλα τὰ χρώματα, ἐπειδὴ δὲν περιέχει κανέν δηλητήριον, δύναται νὰ τὴν μεταχειρισθῆ ἕκαστος διὰ νὰ βάψῃ μόνος του τὰ δωμάτια του.

Ὀικονομία ἐργασίας κατὰ 50% σχετικῶς πρὸς τὰς ἐλαιοβαφὰς.

Διὰ νὰ κάμητε τρεῖς φορὰς ἐλαιοβαφὴν, χρειάζεσθε τοὐλάχιστον 3 ἡμέρας.

Ἐπειδὴ ἡ Ματολέν ξηραίνεται, δύνασθε νὰ τὴν κάμητε ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Αἱ ὑγιεῖναι ἰδιότητες τῆς Ματολέν και ἡ εὐθηνία τῆς τὴν κατέστησαν προσφιλεστάτην εἰς ὄλους, εἰς τὰς πόλεις και τὰς ἐξοχὰς.

Πωλεῖται εἰς δοχεῖα 1 χιλιογρ., 6 1/4 χιλιογρ., 12 1/2 και ἄνω.

Εὐρίσκειται εἰς τὸ Κατάστημα ἐλαιοβαφῶν **Γρηγ. Π. Χρησιδίου**, ἐν Γαλατᾷ, Φερμελε-δζιλέρ, 131—133.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Τὸν παρελθόντα μῆνα γαλλικὴ ἡμερὶς ἐδημοσίευσεν δήλωσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξήτοῦντο αεροπόροι μονοπλάνων ἢ διπλάνων ἱκανοὶ διὰ στρατιωτικὰς ἀναγνωρίσεις, δι' ὑπηρεσίαν ξένου κράτους. Ὁρίζετο μισθὸς 6000 φράγκων καὶ ἄνευ τοῦ μηχανήματος 2000 μηνιαίως. Αἱ προσφοραὶ θὰ ἀπηνθύνοντο πρὸς τὴν αεροναυτικὴν ἐταιρίαν «Aviator» τῆς Ὀλλανδίας.

Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν δήλωσιν ταύτην, ἐνόησαν εὐθὺς ὅτι οἱ αεροπόροι ἐκαλοῦντο εἰς ὑπηρεσίαν ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ἐμπολέμων κρατῶν τῆς σήμερον καὶ δὴ λαμβανομένης ὑπ' ἑξῆς τῆς στάσεως τῆς Ἰταλίας ἀπέναντι γνωστοῦ τινος αεροπόρου, αἱ πιθανότητες ἐκκλίνουν μᾶλλον πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν ἔσπευσαν ἐβδομήκοντα αεροπόροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων μία γυνὴ καὶ εἰς Κινέζος.

Τὸ γαλλικὸν περιοδικόν, παρὶ τοῦ ὁποίου πληροφοροῦμεθα τοῦτο, ἀναφέρει ὅτι ἡ Ὀλλανδία ἐταράχθη βλέπουσα τὴν οὐδετερότητα τῆς παραβιαζομένην καὶ ὅτι ἐνηργήθησαν ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου ἀνακρίσεις. Ὅπως ὁμως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, γεννᾶται εἰς τὸν μελετητὴν τὸ ἐρώτημα: ὅποια θὰ εἶναι ἡ μέλλουσα δρᾶσις τῶν αεροπλάνων ἐν τῷ πολέμῳ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα στρατιωτικὰ γυμνάσια τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ αεροπλάνα φέροντα πρόσθετον βᾶρος 300 λιτρῶν ἠδυνήθησαν νὰ διανύσωσι 300—400 χιλιόμετρα, χωρὶς νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ ἔδαφος. Ἐκ τούτου συμπεραίνομεν ὅτι ὁ πόλεμος δὲν θὰ ἔχη πλέον ὡς «πεδίον του» οὔτε τὰς πεδιάδας καὶ τὰ ὄρη οὔτε καὶ τοὺς ὠκεανούς, ἀλλὰ τοὺς αἰθέρας. Οἷονδήποτε στρατιωτικὸν αεροπλάνον θὰ δυνήθῃ ν' ἀναχωρῇ ἐκ τοῦ στρατοπέδου φορτωμένον μὲ ἑλαφρὰς ὀβίδας, τὰς ὁποίας θ' ἀφήσῃ νὰ καταπέσουν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἀπὸ ὕψους, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ δύνανται νὰ φθάσωσι τὰ τηλεβόλα καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ ἐξοπλισθῇ χάριν νέου ταξιδίου.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν θὰ μένη ἀδρανής· θὰ προσπαθῆσῃ δι' αεροπλάνων νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἐπίθεσιν καὶ οὕτω θὰ ἔλθῃ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νίκη θὰ εἶναι πάντοτε μὲ τὸν στρατὸν ἐκείνον, ὁ ὁποῖος διαθέτει καλλίτερον συγκεκροτημένον «ἐναέριον» στόλον.

ΤΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΜΗΚΗΤΩΝ

Ἐσχάτως ἐγεννήθη ἐν ζήτημα: δυνάμεθα ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὰ μανιτάρια τὸ δηλητήριον τῶν καὶ πῶς; Ἐν ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν ἐδημοσίευσεν ὅτι τὰ μανιτάρια καὶ τὸ μᾶλλον δηλητηριώδη εἰμποροῦν νὰ γίνων ἀκίνδυνα, ἀφοῦ βράσωσιν ἐπὶ πολὺ.

Ἡ θεωρία αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη καὶ θεωροῦμεν καθήκον νὰ συστήσωμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην νὰ μὴ στηριχθῇ ἐπ' αὐτῆς. Δύο διάσημοι ἐπιστήμονες εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἀνεκοίνωσαν ὅτι εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος ἡ τοιαύτη πεποιθήσις.

Ἡ θερμότης δὲν καταστρέφει τὸ δηλητήριον τῶν μανιταριῶν· ἐξ ἄλλου ταῦτα μένουσι δηλητηριώδη, καί, ἀφοῦ ἀλλαγῇ τὸ ὕδωρ, εἰς τὸ ὁποῖον ἔβρασαν, διότι μένει πάντοτε εἰς τοὺς ἴστούς τῶν ἀρκετὸν δηλητήριον διὰ νὰ δηλητηριάσῃ καὶ τὸ νέον ὕδωρ, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ τὰ θέσωσιν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἂν ἀλλάξῃ τις τὸ ὕδωρ πολλὰς φορὰς, ταυτοχρόνως δὲ πιέξῃ ἐκάστοτε τοὺς μήκητας, θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῶν τόσον δηλητήριον, ὥστε τὸ μένον νὰ εἶναι ἀκίνδυνον. Ἀλλὰ, νομίζομεν, ὅτι κανεὶς δὲν εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ βράσῃ 10—12 φορὰς τὰ μανιτάρια του καὶ ἂν τὴν εἶχε δὲν θὰ ἱκανοποιεῖτο ποσῶς, διότι ὁ,τι θ' ἀπέμενεν ἐκ τῆς ἐπαλλήλου βράσεως καὶ πιέσεως θὰ ἦτο εἰς ἄνοστος πολτὸς μὴ διατηρῶν πλέον τὴν γεῦσιν τῶν μνηκῶν.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ἀπλοῦν: Ἀφοῦ οἱ μήκητες εἶναι τόσον ἐπικίνδυνοι, ἄς τοὺς ἀποφείγωμεν τελείως. Εἰμποροῦμεν νὰ ζήσωμεν καὶ χωρὶς αὐτούς.

ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Μετ' ἐκπλήξεως βλέπει τις ὅτι εἰς πόλεις μικρὰς ἢ ἀπομεμακρυσμένας ὑπάρχουν διοργανώσεις τέλειαι μὲ σκοπὸν λίαν φιλόανθρωπον.

Αἰφνης εἰς τὰς ἀγγλονορμανδικὰς νήσους τῆς Ἰερσέης καὶ τῆς Γκερνεσέης, αἵτινες, καίτοι ἀνήκουσιν εἰς τὸ στέμμα τῆς Ἀγγλίας, δὲν ἀναγνωρίζουσι τὸν βασιλέα τῆς, εἰ μὴ τὸν δούκα τῆς Νορμανδίας, εὐρίσκομεν μίαν θυμασίαν ὑγειονομικὴν διοργάνωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξήλευσεν καὶ ἡ μᾶλλον προηγμένη ἐπὶ πολιτισμῶ κοινωνία.

Ἡ διοργάνωσις αὕτη προβλέπει τὴν ἀπομόνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν ὄλων τῶν μεταδοτικῶν νόσων καὶ αὐτῆς τῆς φθίσεως. Πρὸς τοῦτο ἐνεργεῖται ἐκάστοτε αὐστηρὰ ἰατρικὴ ἐπιθεώρησις τῶν κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπομονοῦνται ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς ἐκ μεταδοτικῶν νόσων, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐταί.

Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ θνησιμότης ἀπὸ 21,89 ἐπὶ 1000 κατοίκων ἐν Ἰερσέῃ τῷ 1890 καὶ 18,35 εἰς Γκερνεσέην τῷ 1898, κατῆλθε τῷ 1910 εἰς 14,4 καὶ 12,36, ἦτοι ἐφθασεν εἰς τὸ κατώτερον δυνατὸν ὄριον.

Ἡ λύσις εἰς τὰς νήσους ταύτας εἶναι ἄγνωστος καὶ ἡ χολέρα, ἡ φθίσις φθίνει ὀσημέραι καὶ ἐκλείπει, μόνη δ' ἐπίμονος νόσος εἶναι ὁ ἀλκοολισμὸς, τὸν ὁποῖον θὰ καταπολεμήσωσι διὰ τῆς καταργήσεως ὄλων τῶν ποτοπωλείων.

ΒΙΒΛΙΟΦΑΓΟΙ

Δὲν πρόκειται διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατατρόγουν διὰ τῆς μελέτης τῶν βιβλίων, ἀλλ' ἀπλούστατα διὰ μερικὰ ἄλλα ὄντα, τὰ ὁποῖα κατατρόγουν τὰ βιβλία ὀλιγώτερον μεταφορικῶς καὶ εἶναι ὁ πραγματικὸς ἐχθρὸς τῶν. Ἐννοῶ τὰ ἔντομα.

Ὁ Reinicke, διευθυντὴς μεγάλης βιβλιοθήκης τῆς Φιλαδελφείας, ἀφιέρωσε δι' αὐτὰ μελέτην ἐμβριθεῖν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπῶ μερικὰς πρακτικὰς ὁδηγίας:

Τὰ χαρτοφάγα ἔντομα εὐρίσκονται εἰδικῶς εἰς τὸν ἐκ ξύλου κατασκευαζόμενον χάρτην καὶ εἰς τὸν ἐγχρωμον. Κυριώτερον ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ cinea lectularius. Τὰ εἰς ὑγρὸν μέρος εὐρισκόμενα βιβλία προσβάλλονται ἀπὸ τοὺς λευκοὺς λεγομένους σκώληκας, ἀλλὰ καὶ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰς ἀνωθυρίδας τῆς βιβλιοθήκης καὶ εἰς σχετικῶς ξηρὸν μέρος διατρέχουσι κίνδυνον ἐξ ἐκείνων τῶν ἔντομων, τὰ ὁποῖα ἀγαπῶσι τὴν ξηρασίαν. Τὸ δέσιμον τῶν βιβλίων παρουσιάζει εἰς ὅλα τὰ ἔντομα ἔδαφος καλλιέργειας. Ἡ κόλλα καὶ αἱ διάφοροι ζῆμαι χρησιμεύουν ὡς κηφέλαι σκαραβίων, οἵτινες ἔχουσι καταστρεπτικὰ ὄργανα διὰ τὰ βιβλία.

Ἐνὶ λόγῳ, καθὼς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει διὰ τοὺς ἀνθρώπους, τὰ βιβλία ἀπὸ τῆς γεννήσεώς τῶν φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ στοιχεῖα τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ θανάτου τῶν.

Ἄργος.

Ἐξεδόθη:

βιβλίον χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητος ὑγιεινὸς ὁδηγὸς διὰ τοὺς καθηγητάς, διδασκάλους καὶ διδασκαλίτσας, διὰ τοὺς διευθυντὰς σχολῶν, διὰ τοὺς μαθητάς, διὰ τοὺς γονεῖς, διὰ τοὺς ἐφόρους τῶν σχολῶν, διὰ τοὺς ἰατροὺς, διὰ τοὺς ἀρχιτέκτονας, διὰ τοὺς τροφίμους τῶν διδασκαλειῶν καὶ ἐν γένει διὰ πάντας τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῶν σχολῶν.

N. A. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

ἰατροῦ τῆς ἐταιρείας τῶν Ἀνατολ. Σιδηροδρόμων,

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

βραβευθὲν ἐν εἰδικῷ διαγωνισμῷ

τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συνλόγου

Τιμᾶται μόνον γρόσια ἀργυρᾶ τέσσαρα (4).

Εὐρίσκεται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα

Δεπάστα-Σφύρα-Γεράρδου καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ

(Σιδηροδρομικὸς σταθμὸς Σιρκεδῆ)

ὅστις ἀποστέλλει τὸ βιβλίον ταχυδρομικῶς εἰς τοὺς ἐμβάζοντας αὐτῷ Ὀθωμανικὰ γραμματόσημα πέντε γροσίων.

Μετὰ πολυτελοῦς καὶ καλλιτεχνικωτάτου περικαλύμματος δεδεμένον εἶναι καταλληλότατον δῶρον διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια από σελίδος 905)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΒΑΓΙΑΖΗΤ Ο Β΄.

(1481—1512)

Ο Βαγιαζήτ, έμπαθής ήδη και άπογοητευμένος, προώρως δέ υπό του γήρατος καταβαρυσθείς και την μόνωσιν πλέον επιθυμών, έδωκεν άμέσως την παραίτησίν του μετά βασιλείαν τριάκοντα και ένός έτών, έν ηλικία δέ 65 περίπου έτών. Άλλ' ένψ, μετά ένα σχεδόν μήνα, άπήρχετο εκ Κωνσταντινουπόλεως

διά να υπάγη να έφησυχάση εις τα έν Διδυμοτείχω, τή γενεθλίω πόλει του, κτήματα, απέθανε καθ' όδόν τή τρίτη από της έντευθεν αναχωρήσεώς του ήμέρα, τή 26 Μαΐου 1512. Έμεινε δέ εις τόν θρόνον ο υίός του Σελήμ ο Α΄, ο διά την ώμότητα και θηριωδίαν αυτού επικληθείς Γαβούζ, ήτοι άπovος και σκληρός.

ΓΙΟΥΖ ΣΟΥΛΤΑΝ ΣΕΛΗΜ Ο Α΄.

(1512—1520)

Σελήμ ο Α΄ ανήλθε τόν θρόνον εις ηλικίαν 45 έτών. Η άσπληγνία αυτού υπήρξαν παροιμιώδεις, εις αυτός δέ όφείλεται και το χαρακτηριστικόν αυτού Γιάουζ, ήτοι άκαμπτος και άνηλεής. Δώδεκα αδελφούς και άνεμους του, μόλις αυτοκρατορήσας, έθανάτωσε τόν ένα κατόπιν του άλλου επί προσφάσει άνταρσίας, την όποιαν αυτός πολλάκις επιτηδες υπέθαλπε και υπεβοήθει, ίνα εύρη άφορμήν και άπαλλαγή των συγγενών του. Υπήρξε δέ ο τρόμος και τό φόβητρον των Μ. Βεζυρών, τους όποιους αλληλοδιαδόχως έπίσης έπανε και εις θάνατον κατεδίκαζεν, ούτως ώστε ή κατάρα: «*Εΐθε να γίνης βεζύρης του σουλτάν Σελήμ!*»

κατήντησε παροιμιώδης παρά τοις Τούρκοις. Ίδιαιτέρως όμως άπλησρόλησεν αυτόν ή άνταρσία του τριτοτόκου αδελφού του *Άχμέτ*, διοικητού της Άμασείας, όστις είχε σύμμαχήσει προς τούτο μετά του σάχου της Περσίας *Ίσμαήλ*, τούτ' όπερ, μετά την καταστροφήν του *Άχμέτ* (1513), έσχεν ως συνέπειαν τόν μέγαν κατά της Περσίας πόλεμον, όστις διήρκεσε δύο έτη. Ο σουλτάνος, έκστρατεύσας κατά της Περσίας, κατ' *Απρίλιον* του 1514, ήγε στρατόν εξ 140 χιλιάδων πεζών, 60 χιλ. ίππέων και 30 χιλ. καμήλων προς μεταφοράν των πολεμοφοδίων και ζωοτροφιών. Μετά τετράμηνον δέ περιπετειώδη πορείαν, καθ' ήν, του σάχου *Ίσμαήλ* δειλιώντος και παντοιοτρόπως αποφεύγοντος την μετά του σουλτάνου ένσπλον σύγκρουσιν, πολλάκις ως εκ τούτου οι γενίτσαροι έστasiaσαν και εξήτησαν την εις τας έστίας των έπάνοδον· οι δύο στρατοί συνητήθησαν έν τή κοιλάδι του *Τσαλδεράν* και, τή 23 Αύγουστου, συνεκροτήθη ή κρίσιμος μάχη, καθ' ήν συνετρίβη ο περσικός στρατός, έπληγώθη δέ θανάσιμως και ο σάχης *Ίσμαήλ*. Μετά δώδεκα ήμέρας, ήτοι τή 4 Σεπτεμβρίου, ο σουλτάνος εισήλθεν έν θριάμβω εις την *Ταυρίδα*, εκ της όποιας όμως, έλλείψει ζωοτροφιών, ανεχώρησε μετά έπτά ήμέρας, μεσουήντος δέ του Νοεμβρίου έφθασεν εις *Άμασειαν*, όπου και διεχείμασε.

Την άνοιξιν του 1515 επανέλαβε την κατά της Περσίας εκστρατείαν, κατέκτησε δέ μέγα μέρος της περσικής επικρατείας, καθώς και όλόκληρον την *Μεσοποταμία*ν και τό *Κουρδιστάν*, τό όποιον όμως, διαιρεθέν εις όκτώ επαρχίας, εκηρύχθη αυτόνομον υπό έντοπίους κληρονομικούς άρχοντας (φυλάρχους).

Κατά την διετή περίπου άποδημίαν του ταύτην, έπίτροπόν του έν τή πρωτευούση ο σουλτάνος είχε διορίσει τόν μονογενή υίόν και διάδοχόν του *Σουλεϋμάν*, τό είκοστόν τότε έτος της ηλικίας του άγοντα.

Άλλ' ο κατά της Περσίας πόλεμος είχε ως συνέπειαν τόν πόλεμον κατά του σουλτάνου της Αιγύπτου και διαδόχου των αρχαίων *Αράβων* χαλιφών *Γανζού Γαβρή*, όστις, καιτοι όγδοηκοντούτης, είχε συμμαχήσει μετά του σάχου *Ίσμαήλ* κατά του Σελήμ, έναντίον του έσπίου και προς προστασίαν των υπολειπομένων περσικών χωρών ήτοιμάζεν ήδη πολυάριθμον στρατόν.

Άλλ' ο Σελήμ, προτού αναλάβη την εκστρατείαν, επανήλθεν εις Κωνσταντινούπολιν, όπου πρώτον μέν ανεδιοργάνωσε τό γενιτσαρικόν τάγμα, επενεγκών πολλάς μεταρρυθμίσεις εις την έσωτερικήν αυτού διοίκησιν, και ιδίως ως προς τόν διορισμόν των διαφόρων αρχηγών, ούτως ώστε ούτοι να μη προάγονται, ως μέχρι τούδε, ίεραρχικώς, αλλά να διορίζονται υπό του σουλτάνου, έκαστος κατά την ιδίαν αξίαν και ικανότητα, τούτ'

όπερ εξήρθε τόν ζήλον και την προθυμίαν πάντων. Μεθ' ό επελήφθη της ένισχύσεως του όθωμανικού στόλου, όστις, ούχι μόνον είχε αρχίσει ήδη ν' αποσυντίθεται και να εξασθενή, άλλ' ούτε και Ναύσταθμον κατάλληλον δέν είχεν ακόμη έν τή πρωτευούση. Συνεννοηθείς λοιπόν μετά του ίκανοτάτου τότε Μεγάλου βεζύρου *Πιρι-Μεχμέτ-πασά*, εξ ευγενοϋς της Καραμανίας οίκου τό γένος έλκοντος, πρώτον μέν επέβαλεν εις πάντας τους έν τή πρωτευούση και ταίς προσκειμέναις επαρχίαις ανωτέρους βαθμούχους όπως άμέσως και εξ ιδίων των καταρτίσωσι και εξοπλίσωσι στόλον εκ 500 πλοίων, τή υποδείξει δέ του *Πιρι-πασά* εξελέξατο ως τόπον διά τόν Ναύσταθμον τόν και μέχρι σήμεραν ύφιστάμενον τοιούτον έν τω Κερατείω κόλπω¹.

Μετά ταϋτα εκήρουν έν άμέσως (1516) τόν κατά της Αιγύπτου πόλεμον, τοσούτω μάλλον όση ο επικουρικός του Γανζού Γαβρή στρατός είχε φθάσει ήδη εις *Χαλέπιον*. Άλλ' όλη εκείνη ή δραστηριότης και τό πολεμικόν σθένος του υπεργήρου Αιγυπτίου σουλτάνου εξέλιπον μόλις οι δύο στρατοί συνητήθησαν έν τή κοιλάδι του *Δαβίκ*, ούχι μακράν του Χαλεπίου. Η μάχη δέν διήρκεσεν ειμή μίαν μόνον ήμέραν, την 24^{ην} Αύγουστου 1516, έληξε δέ διά της άτάκτου φυγής του αιγυπτιακού στρατού, όστις, εκ διαφόρων έτερογενών στοιχείων συγκείμενος, μόλις είδε την εις πλήθος και πυροβολικόν υπεροχήν των Τούρκων, ήρηθή να υπακούση εις τόν γηραιόν Γαβρή και εγκατέλειπε τό πεδίον της μάχης. Έν τή φυγή εύρέθη φονευμένος και αυτός ο αίτιος του πολέμου Γαβρή, τό μυθώδες εις πλούτον και θησαυρούς στρατόπεδον του όποιου περιήλθεν όλόκληρον εις χείρας του Σελήμ. Έκ Χαλεπίου ο σουλτάνος μετέβη, κατά Σεπτέμβριον, και χωρίς ουδεμίαν πλέον να συναντήση αντίστασιν, εις *Δαμασκόν*, ένθα διέτριψε μέχρι του *Ίανουαρίου*, περιεργαζόμενος τα κειμήλια της διασίμου εκείνης πόλεως και αναπαυόμενος, ένψ οι στρατηγοί του υπέτασσον έν τω μεταξύ τας άλλας της Συρίας πόλεις, έν αις και την *Ίερουσαλήμ*, την όποιαν έσπευσεν άμέσως να επισκεφθή και αυτός και να προσκυνήση εις τό επί των θεμελίων του αρχαίου ναού του Σολομώντος άνηγερομένον τέμενος του χαλίφου *Όμάρ*.

(άκολουθεί)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητής έν τή Ρωσική Σχολή.

1. Έκ του *Πιρι-πασά* τούτου, και ιδίως εκ του τεμένου, όπερ πλησίον του Ναυσταθμου εκτίσεν, επονομάσθη τό και μέχρι σήμεραν παρά τό Χάζκι οι όμόνυμον προάστειον.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

“Ολοι γνωρίζουν, ότι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἶνε τὸ πολυτιμότερον δικαίωμα καὶ τὸ ὑψιστον συγχρόνως καθῆκον τοῦ συνταγματικοῦ πολίτου. Προκειμένου νῦν νὰ διεξαχθῶσι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη καὶ χάριν τῶν δικαίων τοῦ Ἔθνους καὶ χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, νὰ ἐξασκήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πάντες οἱ ὁμογενεῖς. Πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἀπαιτεῖται ἀμεταθέτως νὰ ἐγγραφῶσι πάντες εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ἐνοριῶν των, διότι ἄλλως χάνουν τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐπομένως προτρέπομεν ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς ἐκλογεῖς νὰ σπεύσωσιν ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ἐνοριῶν των.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν ταύτην οὐδεμίαν δαπάνην, οὐδεμίαν διατύπωσιν ἀπαιτεῖται. Οἱ ἀρμόδιοι κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐγγράφωσιν ἀπὸ τοῦδε καθ' ἑκάστην αὐθωρεὶ πάντα ἔχοντα δικαίωμα ψήφου εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

Ἀγγέλλεται ἐπίσης, ὅτι πάντες οἱ Ὀθωμανοὶ πολῖται, οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ κατοικοῦντες ἐν Κων/πόλει, ἔχουν τὸ δικαίωμα κατὰ νόμον νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ἐνοριῶν, εἰς ἃς διαμένουν.

Ληγούσης

μετά τινος ἡμέρας τῆς τρίτης ἐξαμηνίας τοῦ «'Απ' Όλα», παρακαλοῦνται οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐπιθεωρήσεως, οἱ ἔχοντες ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς, ὅπως σπεύσωσι καὶ κανονίσωσιν αὐτοὺς τὸ ταχύτερον.

Ἐπίσης δηλοῦμεν, ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐγγραφὴν των ὀφείλουσι πρὸ τῆς λήξεως τῆς τρίτης ἐξαμηνίας (11 Φεβρουαρίου 1912) ν' ἀνανεώσωσιν αὐτήν, ἀποστέλλοντες τὸ ἰσότιμον. Διότι εἰς οὐδένα ἀνεξαιρέτως θὰ σταλῇ τὸ φύλλον ἀνευ προπληρωμῆς τοῦ τιμήματος κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δ' ἐξαμηνίας.

Παρακαλοῦμεν νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει των καὶ οἱ κατὰ τόπους ἀντιπρόσωποι μας, ὅτι δεόν ἐγκρίτως νὰ πληροφρήσωσιν ἡμᾶς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα θέλουσι νὰ λαμβάνωσι, προπληρόντες τὸ τίμημα.

Αἱ μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόσωμεν ἀπὸ τῆς δ' ἐξαμηνίας, καὶ αἱ θυσίαι, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ὑποβληθῶμεν, μᾶς ἐξαναγκάζουσι νὰ λάβωμεν τὸ μέτρον τοῦτο. Εἶναι, ἄλλως τε, γνωστον ἔτι αἱ καθυστερήσεις τῶν πληρωμῶν ἐπιφέρουσι μεγάλα κωλύματα εἰς τὴν διαχείρισιν ἐκδόσεων πολυδαπάνων, ὡς ἡ τοῦ «'Απ' Όλα».

Τὰ ἐμβάσματα δύνανται νὰ γίνωνται :

- α') Διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν (mandats de poste)
- β') Διὰ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν καὶ
- γ') Διὰ γραμματοσύμων ἐντὸς συστημένῆς ἐπιστολῆς.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δείπνον καὶ χορὸς συνειθιζόμενος εἰς τὸ Παρίσι ἐν συνδυασμῷ ὡς ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ.

ΕΡΗΜΗ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

Ἀπὸ τὸν πόλεμον τῆς Τριπολίτιδος.

ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΚΕΣΚΑ

Κοιμοῦ, ὦ δέσποινα σεμνή,
 στὸ μνημά σου κοιμήσου,
 εἶχε καιρὸ ἢ ἄγρυπνος
 νὰ κοιμηθῇ ψυχὴ σου.
 Κοιμοῦ καὶ ἀναπαύθητι
 στὴν ὕστερη κοιτίδα,
 στὸ πέτρινο κρεβάτι σου,
 στὸ σκοτεινὸ σου μνήμα.

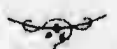
Γέτοια ψυχὴ σὰν τούτηνε
 ποῦ ἔκρουπτες στὰ σπλάχνα,
 δὲν ἔχει ἀνάγκη προσευχαίς,
 δὲν χρῆζεται θυμιάμα.
 Γιατὶ μονάχα ὁ Θεὸς
 τὰ πάντα ποῦ θωράει,
 τέτοιαις ψυχαῖς ἀγγελικαῖς
 ἀκρίτως συγχωράει.

Ἡ μνήμη σου εἶν' ἄληστος,
 αἰετοτε θὰ μένη
 ὅπως ἐξοῦσες ζωντανὴ
 θὰ ζῆς καὶ πεθαμένη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Α. ΚΑΡΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ὁ ὁμογενὴς ἰατρός Ζερβὸς | περιποιοῦμενος | ἐν Τριπολίτιδι ταῦς τραυματίαις τοῦ πολέμου,

Ἡ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 1022)

Τὸ καφενεῖον Φλωριάν εἶνε τὸ ἐντευκτήριον τοῦ νυκτοπλανοῦς κόσμου τῆς Ἑνετίας. Ἡ κομρὴ καὶ φιλόκαλλος πόλις εὐρίσκει τὴν τέρψιν εἰς τὴν ὀραίαν ἐκείνην πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Τὸ ἄπλετον τῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων φῶς ἀνθηραλλᾶτο πρὸς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Εἰς ὅλας τὰς τραπέζας κυρίαὶ μὲ μεγαλοπρεπῆ φερέματα, συνοδευόμεναι ὑπὸ κυριῶν τῆς αὐτῆς κοινωνικῆς τάξεως, μὲ φορέματα ἐσπερίδος, ἔδιδον εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν πλατεῖαν μίαν ζωὴν, μίαν λαμπηδόνα, μίαν τελείαν εἰκόνα τοῦ ἀνέτου βίου.

Ἡ Μυρτώ ἔβλεπε τοὺς πάντας, ἀλλ' ἔβλεπετο καὶ ὑπὸ πάντων.

Ὁ κ. Λώρης, ὅστις ἠρέσκετο νὰ τὴν ἀφήνῃ ἐνίστε ἐλευθέραν εἰς τὰς σκέψεις καὶ τοὺς ρεμβασμούς της, δὲν τὴν ὠμίλει, ὅπως κάλλιον ἀπολαύσῃ τοῦ περιέργου καὶ ποικίλου ἐκείνου θεάματος τῆς ὀραίας ταύτης ἐσπέρας. ἦτις ἦτο δι' αὐτὴν τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸν μέλλοντα αὐτῆς βίον. Ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ δὲν τὴν ἐγκατέλειψαν οὐδὲ στιγμήν, ὡσεὶ ἠθέλε νὰ παρακολουθῇ, παρατηρῶν τὸς ὀφθαλμούς της εὐμεταβλήτου ἐκείνης φυσιογνωμίας, πᾶν ὅτε συνέβαινε ἐν τῇ νεαρᾷ ταύτῃ ψυχῇ.

Καθ' ἣν στιγμήν ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς, ὅπως κανονίσῃ τὸν λογαριασμόν πρὸς τὸν ὑπρέτην, μίᾳ ἀφανῆς χεῖρ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, εἰς τὴν θέσιν, ἣν κατεῖχον προηγουμένως αἱ κενωθεῖσαι παροφίδες τῶν παγωτῶν, μίαν ἀνθοδέσμην ἐκ λευκῶν ρόδων.

— Πόθεν ἦλθον αὐτά; ἠρώτησεν ὁ κ. Λώρης ἀτρεφόμενος πρὸς τὴν Μυρτώ, καὶ παρατηρῶν τὴν μυστηριώδη ἐκείνην ἀνθοδέσμην.

— Δὲν ξεύρω! ἀπήντησεν ἐκείνη μὲ ἓνα τόνον ἀφελῆ, ὅστις δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῆς εὐκαρινείας της. Παρατήρουν τὸ ὄρολογιον, τὸ ὅποιον ἐκτέπα τὴν δωδεκάτην ὥραν τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε αἴφνης εἶδον ἐμπρὸς μου τὰ ρόδα ταῦτα... Πόσον εἶνε ὀραία καὶ τί εὐμορφα μυρίζουν!...

Ὁ κ. Λώρης δὲν εἶπε τίποτε, ἀλλὰ συνέσπασε τὰς ὄφους μὲ ὄφους, τὸ ὅποιον ἡ Μυρτώ εἶδε διὰ πρῶτην φοράν, καὶ διὰ βλέμματος προσεπείθει νὰ ἀνεύρῃ τὴν ὑποπτον χεῖρα, ἦτις ἐτόλμησε νὰ δώσῃ τὰ ρόδα εἰς τὴν νεάν, ἣν συνώδευεν.

Ἀλλὰ δὲν εἶδε τίποτε, τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ τοῦ δώσῃ λαβὴν ὑπονοίας. Μία μικρὰ ἀνθοπέλις, μὲ ἐρυθρὸν φέρεμα, μὲ μαῦρον περιστήθιον, μὲ ἓν λευκὸν καρυόφυλλον ἐπὶ τῆς μελαίνης αὐτῆς κόρης, διέτρεξε τὰς τραπέζας μὲ εὐκαρμίαν σαύρας, προσφέρουσα τὰ ἄνθη της εἰς τοὺς κομψοὺς κυρίους διὰ τὰς ὀραίας κυρίας. Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι αὕτη ἐχρησίμευσεν ὡς μεσίτρια τῆς φιλοφροσύνης ταύτης, ἦτις τῷ ἀπῆρσε πάρα πολὺ, ἀλλ' ἦτο καὶ ἀπρεπὲς νὰ τὴν σταματήσῃ καὶ νὰ τὴν ὑποβάλλῃ εἰς ἀνακρίσιν περὶ τῆς προσλεύσεως τῶν ρόδων καὶ ἐπειδὴ ἦτο ἤδη ἀργά προὔτιμησε νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Εἶνε ἀργά, νὰ πηγαίνωμεν, εἶπε μὲ τραχύτητα, ἦτις ἐξέπληξε τὴν Μυρτώ, τὴν συνειδησμένην εἰς τοὺς γλυκεῖς αὐτοῦ τρόπους.

Ἐγειρομένη, ὅπως ἀναχωρήσωσιν, ἀπῆρε τὴν ἀνθοδέσμην της, ἀλλ' ἐκείνος τὴν ἤρπασε καὶ τὴν ἐπέταξεν ὑπὸ τὴν τράπεζαν καὶ ἐπειδὴ ἐκείνη τὴν παρατήρησε μὲ ἐκπληξίν ἀναμεμυγμένην με ποιάν τινα θλίψιν:

— Μόνος ἐγὼ δικαιοῦμαι νὰ σοὶ προσφέρω ἄνθη καὶ γνώριζε ὅτι θὰ μὲ λυλίψῃ πολὺ νὰ σὲ ἰδῶ κρατοῦσαν ἄνθη χωρὶς νὰ γνωσῶ ποῖος σοὶ τὰ προσέφερε.

Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἔβλεπεν ὀλίγον λυπημένην:

— Θὰ ἔχῃς ὅτι ἐπιθυμήσῃς, εἶπε θαυπευτικῶς, ἀλλὰ δὲν θὰ δεχθῆς οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἄλλου.

Ἐπλησίασαν τὴν γοῖδολάν των, ἦτις ἀνέμενεν εἰς τὴν ὄκραν τοῦ ὀρμίσκου.

— Εἰς τὴν ἀκτὴν τῶν Ἑσκληθῶν, ξενοδοχεῖον Δανιήλ, εἶπεν ὁ κ. Λώρης εἰς τὸν κωπηλάτην, ὅστις ἀνέμενεν διαταγὰς του μὲ τὴν κώπην ἀνά χεῖρας.

Τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἀκολουθῶν τὴν Μυρτώ, ἀνύψωνε τὸ παραπέτασμα τοῦ θαλαμίσκου, ὅπως εἰσελθῇ, παρατήρησεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀκτῆς μίαν μακροσκελῆ σκιάν, ἀκίνητον, παρὰ τὸν κορμὸν δένδρου. Ἦτο ὁ Ἄστρο.

— Ἦξεύρω τώρα τὴν πηγὴν τῆς προσλεύσεως τῆς ἀνθοδέσμης. Εἰς ἐμὲ ἤδη ἐπεβιάλλετο τὸ καθήκον νὰ ἔχω ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐπὶ τοῦ νεαροῦ μου ἐμβρύου.

Ἐκάθισε παρὰ τὴν Μυρτώ, εἰς ἣν ὁμοῦς ἔκοινε καλὸν νὰ μὴ ἀνακοινώσῃ τὰς σκέψεις του.

— Τί ὀραία νύξ! εἶπεν ἐκείνη, ἀνεγείρουσα τὸ μαῦρον παραπέτασμα.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠγνόησε τὰς εἰς τὸν γονδολιερόν Ιταλιστὴ δοθείσας ὀδηγίας ἠρώτησε:

— Τί, γυρίζομεν ἀπὸ τώρα;

— Ναι, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν φοιτητῶν.

Ἡ ἀργυρᾶ σελήνη, οἶονεῖ ὑπνώττουσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κυανοχρόου οὐρανοῦ, ἔριπτε γλυκεῖας ἀκτῖνας ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων προσδίδουσα εἰς αὐτὰ δυσπροσδιόριστον καὶ μεταλλικὴν ὄψιν, ὄντως ποιητικὴν. Ἦτο ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις ὀραιότεραν καὶ θελκτικότεραν νύκτα.

Τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐκαμπτον τὴν γωνίαν τῆς ἐκκλησίας Σαλοῦτε, ἦτις ὑφύεται ὑπερήφανος καὶ μεγαλοπρεπῆς, ὡς ἀγρυπνος φρουρὸς τῆς Ἑνετίας καὶ τῆς θαλάσσης, μία μεγάλη λέμβος ἐστολισμένη ὑπὸ πολυαριθμῶν σηματῶν καὶ λάμπουσα ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς χιλιάδων ποικιλοχρῶων φανῶν, τοὺς διεστύρωσεν. Ἦτο πλήρης μουσικῶν μεμεθισμένων, καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ὑπὸ νεαρῶν εὐπατριδῶν, οἵτινες διέσχίζον τὰς διώρυγας, πληροῦντες τὴν πόλιν συναυλιῶν καὶ ἀναμέλλοντες, μὲ περιπαθεῖς τόνους, τὰς περιπαθεστεράς νυκτοφῆδας, κάτωθεν τῶν ἔξοστων, ἀφ' ὧν ἐκείτων χειροκροτοῦσαι λευχειμονοῦσαι σκιαί, ἰσθαλματικά καὶ ὄνειρώδεις ἀυσδαμῶναί καὶ Ἰουλιέται τῶν πάλαι ποτὲ μύθων.

Ἡ Μυρτώ κατεγοητεύθη. Ἐκλινεν ἐπὶ τῆς ὀμοπλάτης τοῦ κ. Λώρης μὲ ὄφους μικροῦ χαϊδεμένου παιδίου, εἰς ὃ τὰ πάντα συγχωροῦνται καὶ ἐπιθύραται:

— Δὲν εἶδον οὐδέν. Ὀνειρεύομαι.

Ἦδὺ ἄρωμα λευκοῦ ἡλιοτροπίου ἀναπεμπόμενον ἀπὸ τῆς κόμης αὐτῆς τῆς περιποιημένης ἤδη ὡς δεσποίνης τῶν Παρισίων, περιέβαλεν ὡς νεφέλη μεθυστικὴ τὸν κ. Λώρη.

— Μὴ κοιμᾶσαι, τῇ εἶπε, ἐφθύσαμεν ἤδη...

— Ἔσθε ἀκόμη θυωμένος ἐναντίον μου διὰ τὴν ἀνθοδέσμην; εἶπε μὲ θαυπευτικὴν φωνήν.

— Θυωμένος! μὲ σέ! Ποτέ, ποτέ! Μοῦ εἶναι ἀδύνατον!

Καθ' ὁδὸν διὰ Παρισίους.

Ἦδη, ὅτε αὕτη ἐγνώρισεν ἀρκούντως τὴν Ἑνετίαν, ὁ κ. Λώρης, ὅστις δὲν ἠθέλεν εἰσεῖν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Παρισίους, ὡς νὰ ἐροβείτο τὴν ἐκεῖ διαμονὴν τῆς Μυρτῆς, ἀπεφάσισε νὰ κατοικήσῃ μετ' αὐτῆς ἐπὶ τινα χρόνον εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τοῦ Αἴδο, εἰς μίαν μικρὰν οἰκίαν, μετρίου ἐξωτερικοῦ, ἀλλ' ὅπου ἡ Μυρτώ ἦτο ὡς εἰς τὴν πατρικὴν τῆς οἰκίαν, μὲ τὴν θάλασσαν ὑπὸ τὰ παράθυρα, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑσπαυλιν τῶν Ρόδων.

Τὸ προσφιλὲς πλάσμα εὐρίσκετο ἐκεῖ ἦσαν ἔντοες ἀτμοσφαιράρας ἀγάπης καὶ συμπαιθείας, ἣν οὐδέποτε ἀπῆύλαυσε παρὰ τῶν συγγενῶν της, εἰς τοὺς κόλπους οἰκογενείας, ἐν ἧ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς της οὐδέποτε συνήνησε τὴν τραφερότητα. Ἡ ἐνδόμυχος αὕτη χαρὰ, ἡ ἐνδελεχὴς, ἡ παραδειγματικῆς ἠδύτητος, ἡ χαρὰ, ἣν ἐδοκίμαζε συναίσθανομένη ὅτι ἠγαπάτο, χαρὰ γενομένη ὑπὸ τὴν στέγην ἀνδρὸς τοσοῦτον ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ, μίαν μόνην τρέφοντος ἐπιθυμίας, νὰ τὴν ἰδῇ εὐτυχῆ, ἐπέδρασεν οὐσιωδῶς ἐφ' ὅλης τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ὑπόρξεως. Οὐδέποτε τέως ὁ Ἰάκωβος εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄραου ἐκείνου προσώπου ἔκφρασιν θελκτικωτέραν. Δικαίως θὰ ἔλεγέ τις ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἦσαν ἀνάπλευτοι χαρᾶς καὶ ὅτι εἰς τὸ μειδιαιεῖν της ἐσελάγξεν ἡ εὐτυχία.

— Εἶναι εὐχαριστήμενη ἐδῶ, ἐσκέπτετο ὁ κ. Λώρης, βλέπων αὐτὴν συγχονισμένην πλησίον του πλήρης χαρᾶς καὶ μὲ τὴν εὐκίνησιν μικροῦ πτηνοῦ, διὰ τὸ ὅποιον ὁ κλωβὸς δὲν εἶναι φυλακὴ, καὶ τὸ ὅποιον ψάλλει καὶ κτυπᾷ τὰς πτέρυγας του, χωρὶς νὰ σκέπτεται ὅτι ἄλλα πτηνὰ πετώσιν πρὸ τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ δάση.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ κυρία ποῦ δὲν ἀπλοποιεῖ

τὸν βίον της.

Ἡ ΜΟΔΑ

Ἐντὶ παντὸς ἄλλου θὰ μεταφέρω ἐδῶ μερικὰς ὀραίας γραμμάς, τὰς ὁποίας μία Γαλλὶς κοινωνιολόγος ἀφιερώνει εἰς ἕν τελευταῖον περιοδικὸν διὰ τὴν ἀπλοποίησιν τῆς ζωῆς :

«Ἡ ζωὴ εἶναι πάντοτε περίπλοκος ἢ ἀπλῆ, κατ' ὅσον τὴν βλέπομεν ἀπὸ τὴν ἴσια ἢ ἀπὸ τὴν ἀνάποδην. Μεταξὺ τῶν γνωριμιῶν σας βέβαια θὰ εὑρετε καὶ μερικὰς, αἱ ὁποῖαι καθιστῶσιν ἀνιαρὰν τὴν ζωὴν των καὶ μάλιστα ἀφόρητον διὰ τῆς φαντασίας.

»Ἡ γυνή, ἡ ὁποία δὲν ἀπλοποιεῖ τὸν βίον της, ὁρᾶται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ εὐτυχία εἶναι κάτι, τὸ ὁποῖον της ὀφείλεται . . . Δὲν ἀνέχεται κανέν ἐμπόδιον εἰς τὸν δρόμον της, οὔτε τὸ μικρότερον νέφος εἰς τὸν οὐρανόν της. Ὅλα τὰ πράγματα δι' αὐτὴν καθίστανται τραγικὰ καὶ τὰ μᾶλλον ἐπουσιώδη, πρὸ αὐτῶν δὲ ξεφωνίζει ὡς νὰ τὴν ἐκδέρουν.

»Ἐχει μίαν φράσιν πολὺ συνήθη :

— Δὲν ξεύρεις τί μοῦ συμβαίνει· εἶναι φοβερὸν, εἶναι φρικῶδες!

»Καὶ τὸ φρικῶδες καὶ φοβερὸν αὐτὸ πολλάκις δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε, παρὰ ἢ μικρὰ στομαχικὴ ἀδιαθεσία ἢ κανέν ἀτελὲς φόρεμα, ἢ μικρὰ οἰκογενειακὴ ἔρις, ἢ καμμιὰ προετοιμασία δι' ὑποδοχὴν δυσχερῆ, ἢ ἐλαφρὸς κατάρρους, ἢ ἀδιαθεσία τῆς σκυλίτσας της . . .

»Ἡ κυρία «ποῦ δὲν ἀπλοποιεῖ τὴν ζωὴν της» πιστεύει ὅτι ἔχει τὴν τρυφερωτέραν καρδίαν ποῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἐξανίσταται ἐναντίον ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θέτουν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των καὶ τὰ ὑποδέχονται μὲ ψυχραιμίαν.

»Καὶ αἰωνίως παραπονεῖται κατὰ τῶν ἄλλων, αἰωνίως ἐξαίρει τὸν ἑαυτὸν της καὶ δὲν θέλει ποτὲ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ἀσήμαντος ἐκείνη ἀφορμὴ, ἡ ὁποία τῆς ἀποσπᾷ τὰ δάκρυα, εἶναι τὸ σύνθημα νόμισμα τῆς ζωῆς, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἀξίζει οὔτε εἰς στεναγμὸς».

Αὐτὰ λέγει ἡ Γαλλὶς δημοσιογράφος διὰ τὸς «κυρίας ποῦ δὲν γνωρίζουν ν' ἀπλοποιήσουν τὸν βίον των».

Ἐπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι ἤξεύρουσαν νὰ τὸ κάμουν κάλλιστα. Περὶ αὐτῶν θὰ ὁμιλήσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

Χειμερινὴ ἐνδυμασία ἑσπερίδος
διὰ νεάνιδας.

Ἡ μόδα τῶν χειρῶν.

Κατὰ ἐπεκράτησεν ἡ μόδα, αἱ πλοῦζαι ὅλαι κατήντησαν ὁμοίομορφοι καὶ θὰ ἦσαν ὁλοτελῶς τοιαῦται ἂν μετὰ τῆς ποικιλίας τῶν κοσμημάτων δὲν εἶχον καὶ τὴν μεγάλην ποικιλίαν τῶν χειρῶν. Ταυτοχρόνως βλέπομεν διαφορῶν εἰδῶν χειρίδας, ὅλας τοῦ συρμοῦ. Μερικαὶ φθάνουν καίτωθεν τοῦ ἀγκῶνος μὲ πτυχὰς φουσκωμένας, ἄλλαι ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο μικρὰ βολὰν ἀπὸ τιντέλλα, ἕτεραι φθάνουν μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, στολισμέναι μὲ ταντέλλαν, συνειθίζονται ἀκόμη χειρίδες στεναί, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἦσαν πολὺ τῆς μόδας καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συγκρατοῦν τὰς συμπαιθείας· αἱ μέτριαι χειρίδες πάλιν καθὼς καὶ αἱ μικραὶ ἐξ ἴσου εἶναι τοῦ συρμοῦ. Ἐν γενεῖ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀπολαμβάνομεν μιᾶς σπανίας ἐλευθερίας εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν χειρῶν τῶν ἐνδυμάτων μας.

Φορηταὶ θερμάστραι.

Ὁ βαρὺς χειμὼν ἐγέννησε μίαν ὀραίαν ἐφεύρεσιν : τὰς φορητὰς θερμάστρας. Αὐταὶ ἔχουν ὄγκον πορτομονέ καὶ βάρος κονδυλοφόρου. Ἡ μικρὰ αὐτὴ θερμάστρα ἐκ μετάλλου ἐγκλείει ἐν ἰδιαιτέρας κατασκευῆς κηρίον, τοῦ ὁποίου ἡ φλόξ δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ ὥρας πολλὰς. Τὴν θερμάστραν αὐτὴν εἴμπορεῖ ἡ κυρία νὰ κρατῇ εἰς τὸ μανσόν της, νὰ τὴν θέσῃ εἰς τὴν πλοῦζάν της, ἢ εἰς τὸ θυλάκιόν της καὶ δι' αὐτῆς νὰ θερμαίνεται ἐπαρκῶς εἰς τοὺς περιπάτους της κατὰ τὰς ψυχρὰς ἡμέρας τοῦ χειμῶνος.

Σχετικῶς πρὸς τὴν φορητὴν αὐτὴν θερμάστραν πρέπει νὰ σὰς εἶπω καὶ ἐν ἄλλο : εἶναι Ἰαπωνικῆς ἐπινοήσεως.

ΙΑΝΘΗ

Sauvedent

Ἐναλλαγὴ Δελταρίων παντὸς εἶδους t—c—v. Ἐναλλαγὴ Γραμματισμῶν ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου Vyeat et Tellier 1911.

K. N. KAZAZIS

Pétra Mételin—Turquie.

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Υπάρχει μία περίοδος, καθ' ἣν διατελούμεν ὑπὸ τὴν ἀστερισμὸν τῆς Τερψιχόρης.

Μὴ σὲ φανῆ, ἀναγνώστα, περιεργὸν ἢ τολμηρὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγω.

Πιθανὸν κανεῖς νεώτερος Νεύτων ἢ Γαλιλαῖος νὰ διαμυρτηρηθῆ, λέγων ὅτι τοιοῦτος ἀστερισμὸς δὲν ὑπάρχει. Ἄλλ' ὅπου τὰ πράγματα λαλοῦν, πᾶς λόγος περιττός.

Ἡ περίοδος αὕτη ἀρχεται ἀπὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἴδετε τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην· βρῖθουν ἀγγελιῶν χορῶν.

Χορεύουν ἔλοι καὶ μεγάλοι καὶ μικροί. Ἄλλ' οἱ περισσότερον πάντων χορεύοντες εἶναι οἱ φιλόανθρωποι, διότι οἱ περισσότεροι τῶν χορῶν ἔχουν φιланθρωπικὸν σκοπὸν.

Δυστυχῆς φιланθρωπία! Σὲ κατήντησαν «πριμαδόνα!»

Καὶ σὲ ἀναγκάζουν νὰ χορεύῃς ἐκούσα ἄκουσα.

Διότι οἱ φιλόανθρωποι ἐννοοῦν νὰ χορεύουν. Ἄλλως παύουν νὰ εἶναι φιλόανθρωποι.

— Βοηθήσατε τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς μας! φωνάζει ἡ φιланθρωπία.

— Ναί, ἀπαντοῦν οἱ φιλόανθρωποι, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ χορεύσωμεν. Καὶ σὰς «ἀγκαζάρω».

Καὶ ἡ φιланθρωπία χορεύει.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ φιланθρωπία συνεδέθη ἀρρήκτως μετὰ τῶν χορῶν καὶ οἱ χοροὶ μετὰ τῆς φιланθρωπίας.

Δὲν ὑπάρχει φιланθρωπία ἄνευ χοροῦ καὶ χορὸς ἄνευ φιланθρωπίας.

Φαντασθῆτε, τί θὰ ἐγίνετο, ἐάν ποτε κατηργεῖτο ὁ χορὸς· θὰ κατηργεῖτο καὶ ἡ φιланθρωπία, καὶ τότε ἀλλοίμονον!

*

Ὁ χορὸς λοιπὸν εἶναι μέσον ἐξασκήσεως τῆς φιланθρωπίας. Καὶ ἀνάγκη νὰ διατηρηθῆ.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν, ὑποστηριζόμενα καταλλήλως, τὰ χοροδιδασκαλεῖα ὡς εὐαγγῆ πλέον καθιδρύματα, ἐφάμιλλα τῶν φιланθρωπικῶν καταστημάτων.

Οἱ «χοροδιδασκαλοὶ» ἀσπλάθουν τοῦτο ὅπ' ὄψιν καὶ ἀσδιοργανώσουν ὑπηρεσίαν ἐλεῶν διὰ τὰ χοροδιδασκαλεῖα των.

Ποῖος φιλόανθρωπος θ' ἀρνηθῆ νὰ συνεισφέρειν

ΑΝΤ... ΠΑΠ...

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΓΑΜΒΡΟΥΣ

Κωμωδία ἐκ προᾶξιν.

Πρόσωπα :

Δέων Δεοντόπουλος, 50 ἐτῶν.

Κα Δεοντοπούλου, 40 ἐτῶν, ἀδύνατη καὶ νευρική.

Δις Ἀγνή, κόρη των, 20 ἐτῶν.

Κατερίνα, ὑπηρετίστρια.

Κλέπτῆς.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ βαθύ καὶ σχεδὸν ὑπόγειον δωμάτιον τῆς ἐν τῇ ὁδῷ Προύσης τοῦ Πέραν οἰκίας τοῦ κ. Δεοντοπούλου. Ἡ Κα καὶ ἡ Δις Δεοντοπούλου συντάσσουν πνευματικῶς ἐπιστολικά δελτάρια.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Ὁ Δέων, ἡ Κυρία καὶ ἡ Κόρη των.

Ἡ Κυρία (μὲ φωνὴν διαπεραστικήν). — Δέων, κοιμᾶσαι;

Δέων (ἀνατινασόμενος). — Ἐγώ; καμμιά φορὰ! διαβάζω τὴν ἐφημερίδα!

Κυρία. — Καινούργιος τρόπος, γιὰ νὰ με δαιμονίζῃς. Σὲ συγχαίρω γιὰ τὴν ἐξυπνάδα σου. Κοιμᾶσαι μ' ἀνοικτὰ μάτια. Καταλαβαίνεις, Ἀγνή; ὁ πατέρας σου ἐφεῦρε τὸν ὕπνον μὲ ἀνοικτὰ μάτια. Διαβάζει καὶ ὁμως κοιμᾶται. νομίζεις ποῦ σὲ κυττάξῃ; ἀπατάσαι· ἐκεῖνος κοιμᾶται, ναί, κοιμᾶται παντοῦ.

Δέων. — Τί νὰ κάμω; ἡ ἀνίγνωσις μοῦ φέρνει ὕπνον· προσέχω φαίνεται πολὺ καὶ γι' αὐτὸ κουράζομαι γρήγορα· τὸ κεφάλι μου τότε γέρνει.

Κυρία. — Σὰν καὶ ἐκείνους ποῦ παίρνουν στὸ ὄμμα τὸν ὄμο τοῦ γείτονος γιὰ προσκεφάλι. Ἄλλο το πειρὸ ἀνυπόμορο εἶναι ποῦ εὐρίσκεις πάντα μιὰ δικαιολογία· τὸ καλοκαίρι κάμνει πολὺ ζέστη, τὸν χειμῶνα ἡ θερμάστρα σοῦ κτυπᾷ στὸ κεφάλι...

Δέων (προσπαθῶν νὰ διακόρῃ τὸ κατηγορητήριον τῆς συζύγου του). — Καὶ τί κάμετε τώρα αὐτοῦ;

Ἀγνή. — Γράφομεν, πατέρα, κάρτ-ποστάλ.

Κυρία. — Ναί, αὐτὸ ἔδῶ εἶναι διὰ τὴν

ἐξαδέλφην σου Καλοκάρδου· σὰν τὸ διαβίωσθαι θὰ χορῆ πολὺ... ἀπὸ τῆ ζούλεια τῆς. Ἄκουσε :

«Ἀγαπητὴ μου ἐξαδέλφη,

Μόλις πρὸ μιᾶς ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς Νίκαιαν. Τί χαρὰ ν' ἀποφεύγῃ κανεῖς ἔστω καὶ γιὰ λίγες μέρας τῆς λάσπης τοῦ Πέραν! Ἐδῶ ἥλιος, χαρὰ Θεοῦ. Τὰ ἐφετεινὰ καρναβάλια θὰ εἶναι καλλίτερα ἀπὸ τὰ περυσινά, κόσμος ἀμέτρητος φθάνει κάθε μέρα. Σὲ φιλῶ...»

Ἀφῆκα θέσι καὶ γιὰ σένα, Δέων. Γράψε τῆς καὶ σὺ τίποτε.

Δέων. — Ναί, νὰ τῆς γράψω, ἀλλὰ τί; Ἄ στάσου (γράψε) «θερμούς χαιρετισμούς. Ἐδῶ ἡ φύσις εἶναι θεσπέσια, δὲν καταλαμβάνομεν τὸν χειμῶνα ἀλλὰ τί νὰ σοῦ πῶ; προτιμῶ μιὰ παρτίδα μπακαρά».

Ἡ Κα. Δεοντοπούλου. — Αἰωνίως ὁ ἴδιος, χυδαῖος καὶ χωριάτης. Ἄχ! πόσον ἐγελάσθηκα στὴν ἐκλογὴν μου! πόσον μ' ἠπάτησες ὅταν ἤρχεσο στὸ σπίτι τοῦ μακαρίτου τοῦ πατέρα μου!...

Ἀγνή. — Μὴ φωνάζετε, δὲν ξεύρετε ποῦ δὲν εἴμασθε στὴν Νίκαια, παρὰ στὸ σπίτι μας! Θὰ μᾶς ἀκούσουν οἱ γείτονες, καὶ τότε τί ντροπή!

Κυρία. — Καὶ σὺ, κόρη μου, τί ἔγραψες; Ἀγνή. — Εἰς τὴν δεσποινίδα Λουκίαν, τὴν παιδικὴν μου φίλην.

Δέων. — Τὴν ἀδελφὴν τοῦ κ. Εὐκλείδου, τοῦ εὐγενοῦς ἐκεῖνου...

Ἀγνή (ἀναγινώσκουσα). — «Ἀγαπητὴ ἡ μου Λουκία, ἰδοὺ με εἰς τὴν χώραν τῶν ὀνείρων μου, ζῶ μέσα εἰς ἕν αἰώνιον θέλημα. Τὸ πᾶν γύρω μου μειδιᾷ».

Δέων. — Καὶ μὲν Ἀγνή! τοῦ χρόνου πρέπει νὰ κάμωμεν κανένα ἀληθινὸ ταξιδάκι, χωρὶς νὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ κοροιδεύωμεν τὸν κόσμον μὲ τὰ ψεῦματα γιὰ ἕνα σκοπὸν τῆς μητέρας σου, ποῦ μοῦ φαίνεται πολὺ...

(ἔπεται τὸ τέλος).

Τὸ ΠΑΥΣΩΔΥΝΩΝ ΜΥΡΙΔΟΥ Εἶναι

μοναδικὸν φάρμακον

κατὰ τῶν

ρευματισμῶν καὶ νευραλγιῶν.

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ

τὰ καρδιακὰ νοσήματα.

ΑΡΙΘΜΕΙ

πλείστας ἐπιτυχίας.

Εἶναι

θανάσιον ἀσφαλὲς φάρμακον.

ΠΑΥΣΩΔΥΝΟΝ

ὄνομα καὶ πρᾶγμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Από της Τρίτης ηξάντο αι επί τας έορταίς διακοπεΐσαι εργασίαι της Τ. Συνόδου και του Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

— Κατ' έπιστολήν του μητροπολίτου Αδριανουπόλεως εις τήν Πατριαρχεία, ηθωώθησαν πνευματικώς οι πρό μηνών συνελεύσεις σπουδαστικής υπόδικου δημογενείας πρόδρομοι Σαράντα - Έκκλησιών. Έκ τούτων θ μόνον κατεδικάσθησαν υπό του έν Αδριανουπόλει δικαστηρίου.

— Ανασυνεκροτήθη η Ίερά Σύνοδος, κληθέντων ως συνοδικών των μητροπολιτών Αμασίας Γερμανού, Προύσης Δωροθέου, Τραπεζοῦντος Κωνσταντίνου και Μαρωνέας Νικολαίου.

— Έξελέγη μητροπολίτης Μελενίκου ο επίσκοπος Χαριουπόλεως Κωνσταντίνος.

— Την Πέμπτην η Ί. Σύνοδος συνεδρίασε διοικητικώς. Κατά την συνεδρίαν ταύτην ανεγνώσθησαν δύο υπουργικοί τεσκερέδες, δι' ών η Κυβέρνησις πληροφοροεί ότι ή τε Έγκαλησία Κρουσόβου και τή κτήματα αυτής παρεδόθησαν εις τους Βουλγάρους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αρραβῶνες.— Την Κυριακήν 25 Δεκεμβρίου ετελέσθησαν έν Ξάνθη, έν στενῷ οικογενειακῷ κύκλῳ, οι άρραβῶνες του κ. Ιωάν. Στουμπουλόγλου μετά της σεμνῆς και ευγενούς δ. Χαρισκείας Ζουλιάρη. Εις τους μνηστευθέντας ευχόμεθα ταχείαν τήν στέψιν. — Η. Ν. Ζ.

— Μετά χαράς αγγέλλομεν τους έν Ραιδεστῷ τελεσθέντας τή παρελθούσῃ Κυριακῇ άρραβῶνας του καλουμένου κ. Αλφαίου Αγγελίδου, έμπορευομένου έν τή πόλει ταύτη, μετά της χρηστής δ. Βασιλικῆς Κ. Κέντροου, οἷς και συγγαίροντες ευχόμεθα ταχείαν και τήν διά του Ύμειαίου ένωσιν.

Χορευτικαί έσπερίδες. Αλόφει εις τήν αἴθουσαν της Γαλλικῆς Ένώσεως διδεται υπό της Έλληνικῆς Ένώσεως των Έμποροῦπαλλήλων οικογενειακή χορευτική έσπερίς, υπό τήν προστασίαν του διοικητου Πέραν Μουχιεδίν βέη. Αν λαβη τις υπ' όψει τον ευεργετικόν της Ένώσεως σκοπόν, τας παρεχομένας υπ' αυτής βοηθείας εις τους άπόρους και αναξιοπαθούντας υπαλλήλους και τας άπορφανίζομένας οικογενείας των, πρός δέ και τήν λυσιτελή λειτουργίαν της νυκτερινῆς Σχολῆς αυτής, θα όμολογήσῃ ότι ή φιλότιμος αυτή Ένωσις πρέπει νά τύχῃ παρ' όλων εκθύμου υποστηρίξεως. Η διδομένη, άλλωστε, χορευτική έσπερίς θα είναι μοναδική, χάρις εις τήν ωραίαν αυτής διοργανώσιν.

— Υπό του θριάμβου, όν ήρεν ο κατά τό παρελθόν έτος, υπό του διαπρεπούς Σ. Ρούσου εγκαινισθεις χο-

ρός Σάλλα, οιστρηλατουμένη ή της πόλεως μας νεολαία, άνυπομόνωσ αναμένει αυτόν. Δι' ο ευχαρίστωσ αναγγέλλομεν τήν κατά τήν έσπεραν του Σαββατου της 21 Ιανουαρίου επανάληψιν του. Είμεθα δέ εις θέσιν να γνωρίζομεν ότι έρέτος θα υπερβή πολύ τον περυσινόν. Τα δῶρα του Κοιτιγγιόν άφίχθησαν όλα εκ Παρισίων τρία κλλιτεχνικά κομμορρηγμάτα θα δοθῶσιν εις τας ωραιοτέρας άμφοτέρας 40 ζεύγη ευσταλῶν χορευτιών θα χορεύσωσ διά πρώτην ένταῦθα φοράν τον αυτοκρατορικόν τετραχορον και τήν τοσαύτας επιτυχίας δρεψισαν ρεζαν. Τό μόνον λυπηρόν είναι ότι τά εισιτήρια διτέθησαν όλα σχεδόν και όσοι δέν προμηθευθῶσιν εγκαίρως θα μείνωσιν έξω του χορου.

— Ο Ποδοσφαιρικὸς Σύλλογος «Αστήρ» διδει άπόφει χορευτικῆν έσπεριδα υπέρ του άρτιστουάτου μουσικού αυτού τμήματος εις τήν Ζαχαρώφειον αἴθουσαν της Έπροόδου των Ταταούλων. Δέν άμφιβάλλομεν ότι ο χορός ούτος θα επιτύχῃ, θα συγκεντρωθῶσιν δέ πολλοί πρόθυμοι όπως υποστηρίξωσιν τό καλόν τουτο σωματεϊόν.

Θεατρική παράστασις.—Τή προσεχέ Πέμπτη έν τῷ θεάτρῳ Βαριετέ διδεται έκτακτος παράστασις με ωραϊόν πρόγραμμα υπέρ ανεγέρσεως Αστικῆς Σχολῆς έν Παπάς-Κιοπροῦ υπό της επωφελῶς από ετών δρώσης Φιλεκπ. Αδελφότητος του Αγίου Νικολάου ή «Όμόνοια». Περιττή πάσα ούστιασις προκειμένου περι σκοπού τοσοῦτον ιεροῦ.

Μια έκτακτος παράστασις.—Γνωστόν, ότι από τά αναβιβαζόμενα από της ελληνικῆς σκηνης έργα, μεγάλως

υπεραρέσκουσιν αι επιθεωρήσεις. Διά τουτο οσάκις παίζονται συγκεντροῦσιν παντοτε κόσμον πολὺν και εκλεκτόν. Ο θιασος Νικα-Φύρστ-Λεπενιώτη, έν έκτακτῳ έσπερινῇ παρουστάσει της Τετάρτης 18 Ιανουαρίου, επαναλαμβάνει, κατά γενικήν αναζήτησιν και διά τελευταίαν φοράν τον «Ανάμικτον Κινηματογράφον» του Πολ. Δημητράκοπούλου, μίαν από τας ωραιοτέρας τριπρακτους άθηναικας επιθεωρήσεις. Απ' αρχῆς μέχρι τέλους είκοσι και πλέον εκλεκτά ζώματα κομοῦσι τον «Ανάμικτον Κινηματογράφον». Πλείστα ωραία διστιχα άπαγγελθήσονται υπό του κ. Λεπενιώτη. Και μόνον τό όνομα του Αθηναίου λόγιου, όπερ λίαν ευφήμως είναι γνωστόν άνά τό όμογενές δημόσιον, άρκεί νά συγκεντρώσῃ κόσμον πολὺν τήν έσπεραν της προσεχῶς Τετάρτης, 18 Ιανουαρίου, έν τῷ Βαριετέ. Ολος ο θιασος επί της σκηνης.

Γράφουσιν ήμιν εκ Τραπεζοῦντος: Τήν 26 Δεκεμβρίου ή πόλις ήμῶν εκήδευεν ένα των χρηστοτέρων αυτής πολιτών, τον Ιωάννην Κανδύλην, Μέγαν Ιδρυγέτην των Σχολείων και Ευεργέτην της Κοινότητος. Ο μακαρίτης διά διαθήκης αυτού εκληροδότησεν 600 λίρας υπέρ των Σχολείων και έτερα ποσά υπέρ των εκκλησιών και συλλόγων. Της κηδείας προσέξηρχεν ο Μητροπολίτης ήμῶν μεθ' άπαντος του κλήρου λόγον επικηδείον έξεφώνησεν ο ιεροκλήρυξ της Μητροπόλεως κ. Ευάγγελος' επιτάφιον δέ ο εκ των διδασκάλων του Φροντιστηρίου κ. Δ. Χρυσουλίδης. — Ν. Χ. Σιδηρόπουλος.

ΜΟΝΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΟΛΥΜΠΟΣ
ΠΕΡΑΝ, ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ
έναντι της Αγγλικῆς Πρεσβείας,
εύρίσκετε άκραν καθαριότητα,
ύπηρεσίαν ανεπλήπτον
και τιμὰς συγκαταβατικὰς.
"Όσοι φθάνετε εις τήν Κωνσταντινούπολιν
νά καταλύετε εις τον «ΟΛΥΜΠΟΝ»
Διευθυντής: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΑΣ

Οι έχοντες ανάγκην άντικειμένων διά δῶρα ή δι' άτομικήν των χρῆσιν, ως και δι' αγοράς χονδρικῶς πρός μεταπώλησιν, ως άπενθυνθῶσιν έν Γαλατά, έντός του Μεγ. Έθνικου Χανίου, αριθμὸς 13 και 14 εις τήν
ΑΠΣΕΚΗΝ
ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
του όμογενούς κ.
ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ
γενικου αντιπροσώπου μεγάλου εξαγωγικου οίκου
της Ιαπωνίας,
ένθα θέλουσιν εῦρη όλα τά άριστοεργήματα της Ιαπωνικῆς βιομηχανίας εις τιμὰς άπιστεῦτως ευθηνὰς.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ
ΕΙΣ
ΤΑΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
της Χάγης 1908, Ρώμης 1909,
Λονδίνου 1909.
ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΙΟΛΗ
ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ, ΡΩΣΤΙΚΟΣ
ΑΠΟΘΗΚΗ:
Φαρμακείον Άγγλο-Αμερικανικόν,
Πέραν, Μνηματάρια, 63.

Ἄπ' Ὀλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

* Ἰδρυθεῖσα τὸν Αὐγουστον τοῦ 1910

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Διὰ τὴν *Τουρκίαν* (μετὰ τῶν ταχ. ιελῶν) Γρ. 25.—
τὸ ἔξωτερικόν » » » Φρ. 8.—

Ἐξῆμνηοι τὰ ἡμίση.

20 Παρ. ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ Ἄπ' Ὀλα ἐκτυπῶνται ἐβδομαδιαίως εἰς
ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠАЗΑΡΟΝ, ΣΑΛΤΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμία αἰτησις πρὸς ἐγγραφὴν γίνεται δεκτὴ,
ἀν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτύπου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Εἰς τὰς ἐν τῷ 73 ΦΥΛΛῳ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πυρρωνιστής. Ἡ λέξις αὕτη παρήχθη ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πύρρωνος, ἀρχαίου φιλοσόφου, γεννηθέντος ἐν Ἠλείᾳ καὶ ζήσαντος περὶ τὰ ἔτη 260—270 π. Χ. Ὁ Πύρρων λέγεται ὅτι ἦτο μαθητὴς τοῦ Βρύσσωνος, υἱοῦ τοῦ Στίλπωνος, ὅπερ ὁμῶς φαίνεται ἀπίθανον. Ἡ φιλοσοφία τοῦ Πύρρωνος ἐβασίλευε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι οὐδὲν εἶναι τῆ ἀληθείᾳ καλὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ δίκαιον ἢ ἀδίκον καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκτιμησις τῆς ἠθικῆς ἀξίας βυσιζεται ἐπὶ ἀνθρωπίνου νόμου, ἐδίδουκε τὴν ἀκαταληγίαν τῶν πραγμάτων διὰ τοῦτο ἀπῆτει τὴν ἀποχὴν τῆς κρίσεως. Τὴν Πυρρωνεῖον φιλοσοφίαν ἀνεπέωσε κατόπιν ὁ Αἰνισίδημος, ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις χρόνοις ὁ Bayle καὶ Hume, περὶ τοῦ ὁποῦ οἱ Κάντιος ἀπεφάνθη ὅτι τὸν ἀφύπνισεν ἐκ τοῦ δογματικοῦ ὕπνου καὶ τὸν καθωδήγησεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κριτικῆς. Κατὰ ταῦτα πυρρωνιστὴς εἶναι ὁ ἀκολουθῶν τὸ σύστημα τοῦ Πύρρωνος, ὁ ὁπαδὸς τῆς Σκεπτικῆς λεγομένης φιλοσοφίας, ἣτις προτιμᾷ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ προβλήματα τοῦ βίου καὶ τῆς ἐπιστήμης τὴν προσεκτικὴν ἐξέτασιν καὶ ἣτις καθιέρωσε τὸ «φαίνεται» ἀντὶ τοῦ «ἐστὶ». Ὁ πυρρωνισμὸς ἀντίκειται πρὸς τὸν *δογματισμὸν*.

Βαλπούργειοι νύκτες καὶ γερμανιστὶ *Nachtdes Walpurgis*. Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχει αἰετὸν ὄρος *Walpurgis* τοῦ *Brocken*, ἐνθα μετὰ περιόδους σεληνιακᾶς, κατὰ μεσαιωνικὴν τινα παράδοσιν, συνέρχονται οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Οἱ Μεκλεμβούργιοι χωρικοὶ ὀνομάζουσι βαλπούργειον νύκτα τὴν τῆς 30 Ἀπριλίου πρὸς τὴν 1 Μαΐου, καθ' ἣν οἱ χωρικοὶ μέχρι σήμερον ζωγραφουσὶν ἀνά τρεῖς σταυροὺς ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν, ἵνα δι' αὐτῶν ἀποτρέψωσι τὰς κατάρτας τῶν δαιμόνων, οἵτινες μεταβαίνουσιν εἰς τὸ συνέδριόν τῶν. Ὡστε βαλπούργειοι νύκτες σήμερον μεταφορικῶς σημαίνουσι νύκτας ὀργίων.

Σωβινισμὸς καὶ γαλλιστὶ *chauvinisme*, σημαίνει ὑπέρομετρον καὶ ἀλαζῶνα πατριωτισμὸν. Ἡ λέ-

ξις ἐτυμολογεῖται ἐκ τοῦ *Chauvin*, ἀλαζόνος νεοσυλλέκτου ἐν τῇ κομφῶδι *«La cocarde tricolore»* τῶν ἀδελφῶν *Cogniard* (1831) ἴσως δὲ πάλιν ἐλήφθη ἀπὸ τινος *Chauvin*, παλαιμάχου *Ναπολεοντείου*, γνωστοῦ ἐν *Παρισίοις* διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ διὰ τὸν αὐτοκρατορα.

Μεζὲς λέξις περσικῆ, ἀποδιδομένη ἑλληνιστὶ διὰ τοῦ : λίχνημα, ἀκράτισμα, νόγαλον, νογάλευμα, νογίλισμα, τράγημα, τρωγάλιον, ἐπίδαιτρον, παροψις, κοινῶς γλιγοῦδι. Ἡ λέξις αὕτη ἀναλόγως δύναται ν' ἀποδοθῆ.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ἌΠ' ὈΛΑ

Ἠσχίσαμεν νὰ λαμβάνωμεν ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ διαγωνισμοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ἰσαὰκ Τσαούσογλου ἴδρυσεν ἐν τῷ ἐφετεῖνῳ ἡμερολόγιῳ μας.

Ἐν τούτοις ἐκ τῶν φακέλων τοὺς ὁποῖους εἶδομεν, ἐννοήσαμεν ὅτι οἱ ἀποστέλλοντες δὲν ἐκτελοῦσιν ὅλους τοὺς ὄρους τοῦ διαγωνίσματος.

Αἴφνης ἐλάβομεν φακέλλον ἐντεῦθεν προερχόμενον εἰς διεύθυνσίν μας ἀνευ ἰδιαιτέρας ἐξωτερικῆς σημειώσεως καὶ ὅστις περιείχεν ἀπαντήσεις εἰς ἐν τῶν ἐρωτημάτων τοῦ διαγωνίσματος.

Οἱ περισσότεροι φακέλλοι δὲν ἦσαν συστημένοι (*recommandés*) καὶ ἕτεροι δὲν φέρουσιν ἐξωθεν σημειώσιν διὰ ποῖον ἐρώτημα προορίζονται.

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτεροι ἀποκλεισθῶσιν ἐκ τοῦ διαγωνίσματος, συνιστῶμεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ λαβῶσι μέρος εἰς αὐτό, ὅπως συμμορφωθῶσι τελείως πρὸς τοὺς ὄρους τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ ὅσοι μᾶς ἀπέστειλαν ἀπαντήσεις καθ' ὅσονδήποτε τρόπον μὴ πληρῶσαντας τοὺς ὄρους τούτους, ὅπως ἐπαναλάβωσι τὴν ἀποστολήν.

Ἴνα δὲ δυνηθῶσι καὶ οἱ μὴ προλαβόντες ν' ἀγοράσωσι τὸ ἡμερολόγιόν μας νὰ συμμεθέξωσι τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀναδημοσιεύομεν τὰς ἐρωτήσεις καὶ τοὺς ὄρους του, πρὸς οὓς δέον ἀπαρεγκλίτως νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ ἀποστέλλοντες.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Α'. — Κατὰ πόσον ἡ σημερινὴ ἀνατροπὴ τοῦ Ἑλληνος εἶναι ἐπαρκὴς εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ βιωτικοῦ ἀγῶνος; Καὶ ἐν μὲν τῇ καταπρακτικῇ ἀπαντήσῃ: *Διὰ τί δὲν προοδεύει ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐθνότητας τῆς πόλειώς μας;* Ἐν δὲ τῇ ἀρνητικῇ: *Ὅποια πρέπει νὰ εἶναι ἡ ριζικὴ θεραπεία τῆς ἀνεπαρκούς ταύτης διαπλάσεως;*

Β'. — Ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ὡς συζύγου καὶ οἰκοκυρᾶς καὶ τῆς Ἐυρωπαϊκῆς τοιαύτης; Κατὰ πόσον εἶναι ὀρθὸν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν οἱ μὲν ἄνδρες νὰ βαστάζουσι ὅλον τὸ βάρος τῆς οἰκογενείας, αἱ δὲ γυναῖκες νὰ ἀρκῶνται μόνον εἰς τὴν οἰκίαν ἐπιτήρησιν; Ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποῖους ἐν Ἐυρώπῃ αἱ γυναῖκες ἤρχισαν νὰ ἐπι-

δίδονται εἰς εὐρείαν κλίμακα εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ τί θὰ γίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης χειραφετήσεως;

ΟΡΟΙ

α') Οὐδεὶς περιορισμὸς τίθεται τόσον εἰς τὴν γλῶσσαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐκείσιν τῆς ἀπαντήσεως.

β') Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ εἶναι γεγραμμέναι εὐανάγνωστοις καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς τοῦ χάρτου πλευρᾶς, νὰ στολῶσι δ' ἐπὶ συστάσει καὶ ἐσφραγισμέναι με ἐρυθρὸν κηρὸν εἰς τὴν *Διεύθυνσιν τοῦ Ἄπ' Ὀλα*, ἣτις καὶ θὰ ὑπογράψῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

γ') Οἱ φακέλλοι δέον νὰ φέρωσιν ἐξωθεν τὴν σημειώσιν, γεγραμμένην μετὰ μέγα γράμματα: *«Διὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ ἡμερολογίου Ἄπ' Ὀλα»*.

δ') Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειῶται ἐξωθεν καὶ τὸ ἐρώτημα, διὰ τὸ ὁποῖον προορίζεται ἡ ἀπάντησις, διότι καὶ αἱ ἑλλανόδικαι ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι θὰ κρινῶσι τὰ ἔργα, εἶναι διάφοροι ἐκάστη δὲ θὰ λάβῃ τοὺς φακέλλους τῆς ἰδίας δικαιοδοσίας. Ὡστε, ἂν ἐν πρόσωπον θελήσῃ ν' ἀπαντήσῃ καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις, ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς δύο χωριστὰ φακέλλους.

ε') Ἀπαντήσεις γίνονται δεκαὶ μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου 1912 συμπεριλαμβανομένης. Αἱ ἐπιτροπαὶ θὰ συνεδριάσωσι κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου, αἱ δ' ἀποφάσεις τῶν καὶ τὰ βραβευθῶμενα ἔργα θὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

ς') Τὰ ἔργα θὰ φέρωσι ψευδώνυμον, ἐντὸς δὲ τοῦ μεγάλου φακέλλου πρέπει νὰ ὑπαρῇ ἔστρος, ἔχων ἐξωθεν μὲν τὸ ψευδώνυμον, ἐντὸς δὲ τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ διαγωνιζομένου καὶ τὴν διεύθυνσιν

Bazar Métropolitain

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλατᾷ,
ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ *Τοῦνελ*, ἀριθ. 23.

Ἐν τῷ ἀρχίῳ τούτῳ καταστήματι εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μετριωτάτας Μυρωδικὰ παντὸς εἶδους τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ.

Ἐπὶ ταῖς ἐπιχειρήσεις μάλιστα ἐορταῖς καὶ τῷ Νέφ ἔτει συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη Ἑλληνικὸν κατῴχημα, ὅπερ πληρέστατα ἀναποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικωτέρου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

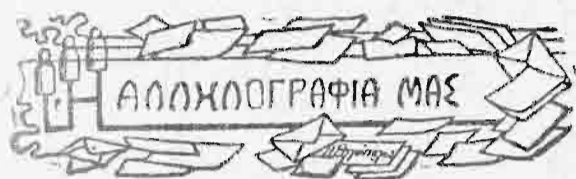
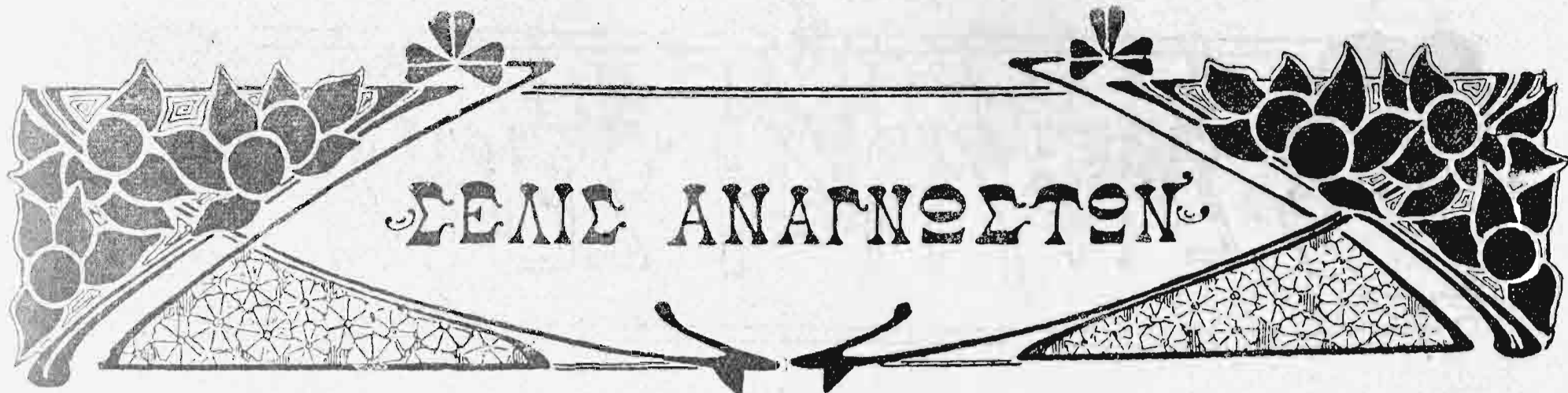
ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΧΑΡΙΣ

ΓΑΛΑΤΑ, ΜΑΧΜΟΥΔΙΕ, 1. ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ

ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Σφραγίδες ἐξ ἐλαστικοῦ.

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ, Σπυρ. Κυριακίδην, έργον σας έλήφθη, έδόθη πρός ανίγνωσιν, έγκρινόμενον θά δημοσιευθῆ με τήν σειράν του.

ΞΑΝΘΗΝ, Δ^α Βασ. Παρουσιόγλου, ένεγράφητε διά του κ. Σαβ. Παϊσιάδου ένταύθα, όστις και κατέβαλε τό τίμημα της έγγραφής σας, φύλλα έστάλησαν.

ΟΡΑΟΥ, Νικ. Δ. Σουμειλίδην, σας ευχαριστούμεν διά τας εύχάς σας επί τῷ νέῳ ἔτει εἶθε αἱ εἰχαί σας νά εισακουσθοῦν, συγγνώμην διά τήν ἀγχατορίαν τῆς ἀπαντήσεώς μας, αἱ ἀλλεπάλληλοι εὐχαρίαι δέν μᾶς ἀφῆκαν καιρόν πρός ἀπάντησιν ἄχι μόνον ὑμῶν, ἀλλά και εἰς πολλούς ἄλλους ἀγαπητούς μας ἀντιπροσώπους και ἀναγνώστας· σας στέλλομεν τό 63ον φυλλ. εἰς 16 ἀντίτυπα, ἡ διεύθυνσις μετεβλήθη, ευχαριστ. τόν κ. Πατρολάου Ἀναστασιάδην διά τήν εὐγενή ἀποδοχήν τῆς ἀντιπροσωπείας μας, χροῖμ. εἰκ. ἐλήφθησαν. Σας ευχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅλας τας προσπαθείας, ἃς καταβάλετε και θέλετε καταβάλλει ὑπέρ τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας. Ἡμερολ. ἀποστέλλ., τίμημα ἐλήφθη.

ΠΡΟΥΣΑΝ, Παναγ. Εὐγενίδην, αἰτούμενα φύλλα στέλλονται, ἑκατόν ἡμερολ. παρεδόθησαν διά λογαριασμόν σας τῷ κ. Δημητριάδην.

ΡΟΔΟΝ, Χ. Ἀκανθόπουλον, ἡ τακτική παραλαβή τῶν φύλλων σας μᾶς ηὐχαρίστησεν, ἀντίτ. ἐπιθεωρ. και ἡμερολογίου ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν.

ΣΥΜΗΝ, Ἀγ. Παπαμιχαήλ, ἀναφερόμεθα εἰς τήν ἐν τῷ 70 φύλλῳ δημοσιευθεῖσαν ἀπάντησιν. Ἡμ. ἐστάλησαν.

ΤΟΥΖΑΛ, Μ. Οἰκονομίδην, ἡ εὐγενής σας ἐπιστολή μᾶς ἐνεθουσίασεν, ευχαριστοῦμεν δι' εύχάς και φιλικὰ αἰσθήματα.

ΤΑΡΣΟΣ, Ἀδελφοῦς Κωνσταντινίδου, ἡμερολόγ. λαμβάνετε, ἀντίτιμον ἐλήφθη, εύχου. Τσερβάρη, Περσεφ. Παπανικολάου, διεύθυνσις μετεβλήθη ἡμερολόγ. σας ἀποστέλλεται.

ΧΙΟΝ, Ἰριγένειαν Κουβελᾶ, ἐπιστολή σας ἐλήφθη, ὡς και ἀντίτιμον, ευχαριστοῦμεν, σας ἀποστέλλομεν.

ΧΑΒΖΑΝ, Λάζαρον Θεοδορίδην. Ἐνεγράφητε, τίμημα ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν, φύλλα ἀπ' ἀρχῆς Γ' ἔξαμ., ὡς ζητεῖτε, στέλλομεν.

ΧΑΓΜΑΝΑ, Λάζαρο. Μουτεβελόγλου, ἡμερολόγιόν σας ἐγκαιρῶς ἀπεστάλη, ἀριθ. 64—65 στέλλονται, εὐαρεστηθῆτε νά μᾶς ἀποστείλητε τήν ἀξίαν των και τὰ ταχυδρομικά συμφώνως πρός τόν ὄρον μας, ὁ ὁποῖός εἶναι γενικός και τόν ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τό 63ον φύλλον.

μεν, τίμημα ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν, φυλλ. Τ. Ζ. σας ἐστείλαμεν.— ΒΛΑΗ ΚΕΣΕΡ, Π. Πασβαντίδην, ἐλάβετε τόν κατάλογον τῶν ἐγγραφῶν τῆς πόλεώς σας; περιμένομεν ἀπάντησίν σας.

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ, αἰδ. Παπᾶ Γεώργιον, τὰ φυλλάδιά σας μᾶς ἐπεστράφησαν, ἐκ τῆς πρώτης διευθύνσεώς σας, γράψατέ μας πού νά τὰ στέλλομεν.— Ἀυτόθι, Ε. Καρααντωνίου, παρακαλεῖσθε νά πληρώσητε τό ἀντίτιμον τῆς ἐπιθεωρήσεώς μας, περιμένομεν.

ΕΡΖΕΡΟΥΜ, Α. Ἀμοίρογλου, ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας συνοδευομένην με διακανόνισιν λογαριασμοῦ, σας ευχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅσας ὑπέρ τοῦ «Ἀπ' Όλα» καταβάλλετε προσπαθείας, τας ὁποίας δέν ἀμφιβάλλομεν ὅτι και εἰς τό μέλλον θέλετε ἐπιδειξεί, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν. Ἡμερολόγια ἐστάλησαν.— ΕΡΣΕΚΑ, Γαλανόπουλον και Νούκαν, ἐνεγράφητε, ευχαριστοῦμεν, σειράς Γ' ἔξ. λαμβάνετε.

ΖΟΥΠΑΝΙΟΝ, Γεώρ. Παπαναστασιού, νέα ἐγγραφή γενομένη εὐγενεῖ φροντίδι σας κατεχωρήθη εἰς τόν κατάλογον τῆς Ἐπιθ. μας, ευχαριστοῦμεν, ἀντίτιμον ἐλήφθη. εἰκόνα, ὡς γράφετε, τῆς Σχολῆς σας στείλατε εἰς τὰ γραφεῖά μας· σειράν Γ' ἔξαμ. λαμβάνετε εἰς διεύθυνσιν Ἰ. Κούτσου.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ Ἰκονίου, Αἰμιλιαν Ἀναγνωστοπούλου διά Γ' και Δ' ἔξαμ. ἐλάβ. ἀντίτ. ὡς και ἐνός ἡμερολ., ευχαριστοῦμεν, διεύθυνσις μετεβλήθη.— Ἀυτόθι. Ἰωάν. Μανρομμυτην, τό 70ον φύλλ. μᾶς ἐπεστράφη ἐκ τοῦ ταχυδρομείου, ἀφοῦ ἔχετε πληρώσει τό ἀντίτιμον τῆς Γ' ἔξαμ., περιμένομεν ἀπάντησιν πού νά τό διευθύνωμεν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, Π. Ζωῖδην, Αἰνίγματά σας με τήν σειράν δημοσιευθήσονται.

ΙΚΟΝΙΟΝ, Ε. Θεοδώρου, νέαν ἐγγραφήν ἐκ μέρους σας κατεχωρίσαμεν εἰς τόν κατάλογον τῆς Ἐπιθεωρ. μας, τίμημα ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν, φύλλα διά Κ. Μήτωφ ἐπέμψαμεν.

ΚΟΖΛΟΥ, Νικ. Πιλιόνην, ἐλήφθη. ἀξία Ἐπιθεωρ. μας και ἡμερολ. εἰς γραμματόσ. ἐνεγράφημεν ἡμᾶς ευχαρίστως τό ἀντίτ. τῆς Γ' ἔξαμ. εἰνε 12,50 γρ. τήν διαφοράν ἀναμένομεν, ευχαριστοῦμεν.— ΚΑΡΑΣΣΟΥ, Ἰωάν. Κραμβήν, διά τήν ἐνθερόμον ἀγάπην σας πρός τήν Ἐπιθεωρήσιν μας, σας ευχαριστοῦμεν, διεύθυνσις μετεβλήθη, ἡμερολόγιον ἐστάλη. τίμημα ἀνανεώσεως και ἡμερολ. ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν.— ΚΟΤΣΑΝΑ, Νικ. Γλαβίνον, φύλλα τακτικῶς ἀποστέλλονται, φροντίσατε εἰς τό ταχυδρομ.— ΚΟΡΥΤΣΑΝ, Κ. Σ. Σκενδέρην, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν.— ΚΑΣΤΑΜΠΟΛ, Δεόντιον Ἀραζάνογλου καθυστερούμενα τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας πληρώσατε, παρακαλοῦμεν, περιμένομεν ταχέως.— ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΝ, Αἰδ. Παπᾶ Τιμόθεον, ὁ κ. Παν. Τζιγδέμογλου ἐκ Σαμφοῦντος ἐγράψε πρός ἡμᾶς ὅτι δέν λαμβάνετε φύλλα πρό πολλοῦ· διά τοῦτο ἀποροῦμεν, καθότι μέχρι τοῦ 72 σας ἀποστέλλομεν τακτικώτατα, λάβετέ το ὑπ' ὄψιν και ἐρωτήσατε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σας τό κομίζουν ὡς και τό ταχυδρομείον, ἴσως σας καθυστεροῦνται ἀπό τούς ἰδίους.— ΚΙΟΝ, Ἰ. Μαρκουτζον, ἐκ τῶν ἡμερολ., τῶν ὁποῖων ἐπὶ πλέον ζητεῖτε, μόνον

21 δυνάμεθα νά στείλωμεν.— ΚΑΒΑΛΛΑΝ, Γ. Σαραντίδην, τίμημα Ἐπιθεωρ. εἰς γραμ. ἐλήφθη, ευχαριστ. ἡ ἔξαμ. ἐγγραφή μας ληγεῖ τόν Φεβρουάριον.— ΚΑΛΔΟΝΗΝ Μιτυλήνης, Γεώρ. Καμπάντιαν, τίμημα ἐπιθεωρ. μας και ἡμερολ. ἐλήφθη εἰς γραμμ., ευχαριστοῦμεν, ἡμερολόγιον σας ἀπεστάλη.— ΚΑΣΣΑΛΑ Σουδά, Δημ. Τάσκου, ἡ ἐγγραφή σας ἐλήξεν, ἀναμένομεν ἀνανέωσιν, κατάλογοι σταλήσονται.— ΚΟΖΛΟΥ, Ἀλέξ. Σταλίδην, σειρά Γ' ἔξαμ. ἐστείλαμεν, τόν ἀριθμόν τῆς ἀποδείξεώς σας ἔχομεν. Εἰσθε γραμμένος εἰς τόν καταλόγον τῆς Ἐπιθ. μας.

ΜΑΛΓΑΡΑ, Δαμιανόν Ἰ. Χαλήν, ἐνεγράφαμεν ευχαρίστως τήν Δ)δα Αἰκατ. Ἀθ. Χ' Μιχαήλ εἰς τόν κατάλογον τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας, ὡς δέ διά τόν κ. Ἀθ. Ταβουλάρην εἰνε ἐγγεγραμμένος πρό πολλοῦ, εἰς τόν ὁποῖον και τακτικὰ ἀποστέλλομεν φύλλα Ἀνανεώσαμεν μόνον τήν ἐγγραφήν.— Ἀυτόθι Ἀθ. Παναγιώτου, Γ' ἔξαμ. φύλλα σας ἐστείλαμεν, τίμημα, ὡς γράφετε, δέν ἐλάβομεν, δελτάριόν σας 31)12 ἐλήφθη. ΜΙΤΥΛΗΝΗ, Ε. Ἐλευθεριάδην, ἡμερολ. σας ἐπέμψαμεν, τίμημα εἰς γραμ. ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν.— ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, Γεώρ. Πάσχου, ἀνκαί τόσον ἀργά ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σας, ἐν τούτοις μετεβλήθη ἡ διεύθυνσις σας κατά τήν ἐπιθυμίαν σας.— ΜΠΕΗ ΣΕΧΙΡ, Θ. Ἰ. Μουπαγιατζόγλου, τίμημα Β' ἔξαμ. ἐλήφθη, ὡς και αἰτουμένων φύλλον, αἴτινα και στέλλονται, πλὴν τοῦ 11ου και 12ου, τελείως ἔξαντληθέντος.— ΜΟΛΥΒΟΝ, Κ. Ἰ. Κέπετζην, ευχαριστοῦμεν δι' εύχάς και συμπαθῆ αἰσθήματά σας και καταβαλλομένας ἐνεργείας, σνεμορφώθημεν ἐκ τῶν ὀνοματιζομένων κομποπόλεων μόνον ἐν Πέτρῳ ἔχομεν ἐγγραφός, εἰς τας λοιπάς ἡ πρόφρων φροντίς σας θά συντελέσῃ νά κόμωμεν. Ἀπ. ἐστείλαμεν εἰς Ἀδραμύτιον.

ΝΙΓΔΗΝ, Χ. Κωνσταντινίδην, λάβετε παρακαλοῦμεν τήν καλοσύνην νά διδῆτε ἐκάστοτε ἀνά τρία φύλλα τῷ κ. Ν. Γ. Χαλεπλόγλου, ὅστις ἐγγραφεῖς μετά δύο ἄλλων ἐκφράζει πολλάκις ἐπαινημένα παρσπονα διά τήν μη τακτικήν παραλαβήν τῶν φύλλων, ἀν μᾶς παράσχητε τήν εύκολίαν ταύτην, θά ευχαριστήσητε τόσον τόν κ. Χαλεπλόγλου, ὅσον και ἡμᾶς. Ἡμερολόγιον εἰς διεύθυνσίν σας ἀποστέλλομεν, τό ὁποῖον δίδετε, παρακαλοῦμεν, εἰς κ. Χαλεπλόγλου.

ΞΑΝΘΗΝ, ἀδελφοί Γούναρη, ἀποστέλλομεν ἐκ τῶν αἰτουμένων ὑφ' ὑμῶν μόνον 77 ἡμερ. ἐτι και τοῦτο διότι ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ζητήσεως αὐτῶν εἴμεθα ἠναγκασμένοι ἐξ ὄλων τῶν παραγγελιῶν τῶν ἀνταποκριτῶν μας νά υποβιβάζωμεν τόν ἀριθμόν, ταχυδρομικῶς θ' ἀπαντήσωμεν.— Ἀυτόθι, Σωτ. Παπάζογλου, ἡμερολόγιόν σας ἀπεστάλη, ἀντίτ. εἰς γραμ. ἐλήφθη ευχαριστοῦμεν.

J'échange t. p. différents

CONST. CONSTANTINOFF

Trébizo, de (Turquie)

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ, Θ. Θ. Κ. Ἐλήφθησαν, ευχαριστοῦμεν, δέν ἐξεδόθη.— ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΝ, ἡμερολόγιον σας ἀπεστάλη, ἀντίτ. εἰς γραμ. ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν.— ΑΜΙΣΟΝ, Χ. Ἰ. Ἐμμανουηλίδην, ἀντίτιμον ἡμερολογίου ἐλήφθη, ευχαριστοῦμεν, ἐν σῶμα ἐπέμψαμεν εἰς ὑμᾶς.— Ἀυτόθι, Χ. Παπαθεοδώρου, ἐνεγράφητε, στέλλομεν.

ΒΙΖΥΗΝ, Πολυδ. Μιχαηλόπουλον, δελτάριόν σας ἐλήφθη, διεύθυνσις διωρθώθη, ἡμερολ. στέλλο-

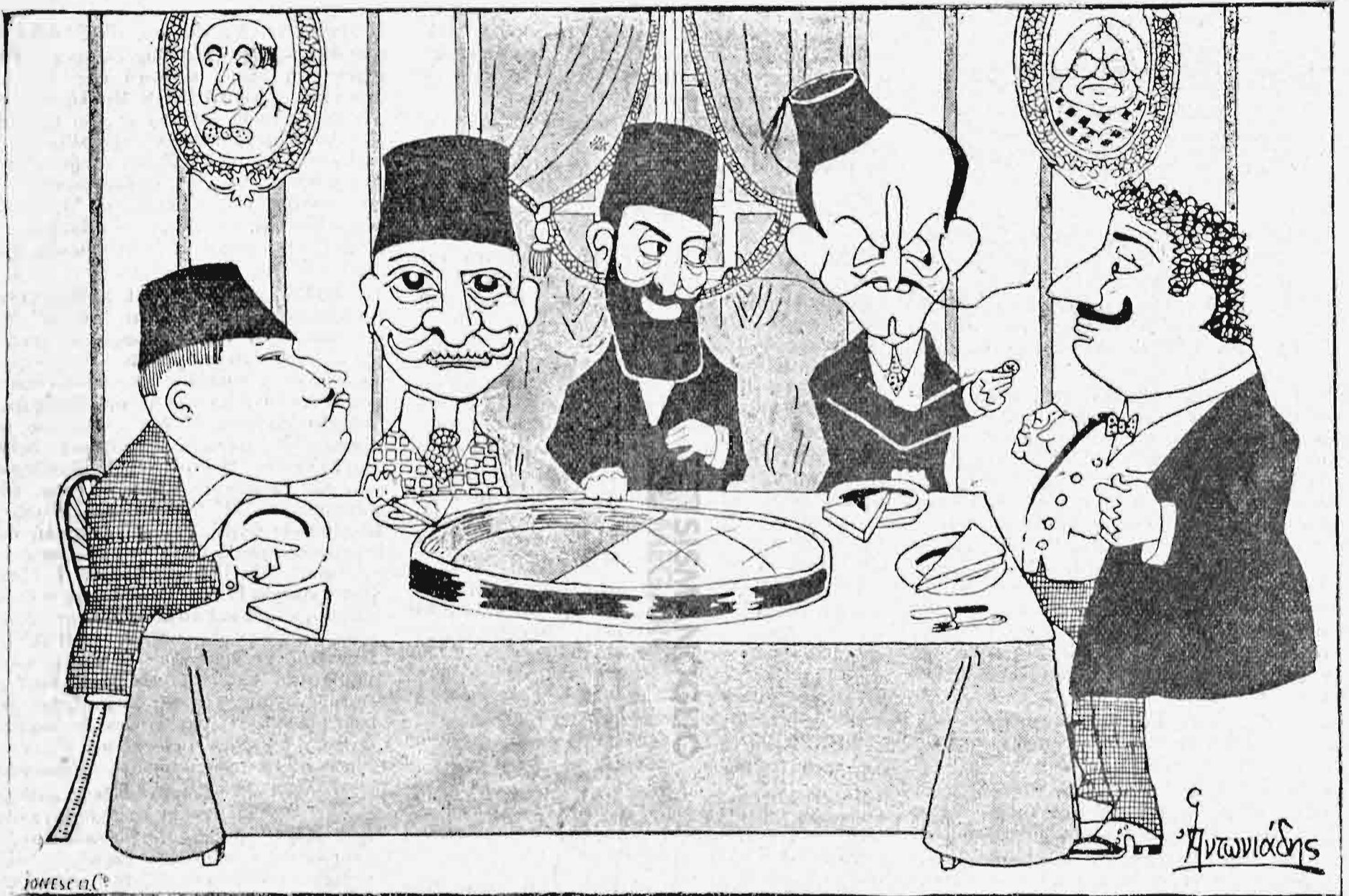
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

ΠΕΡΑΝ - ΓΑΛΑΤΑ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Αντωνιάδης

Είς τί ασχολούνται τώρα οι πρόην βουλευταί μας.

Κοινωνικά στερεότυπα.

Πρό του γάμου.

Κατά τον μήνα του μέλιτος.

Αφού φαγοθή η προίξ.

Αφού ξεπαστρέψη την γυναϊκά του.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Τηπ. 'Αριστοβούλου, 'Αναστασιάδου και Σας — 'Υπεύθυνος 'Αριστόβουλος Δ. Χρησιδης.